

sælge noget ud over disken; det kan være en anden restaurant, der kan sælge andre produkter ud over disken; det kan være den lille forretningsdrivende, der i sin butik ønsker at lave udsænkning. Bare man følger gældende regelsæt, er der også mulighed for det. Jo, mere omsætning til de små butikker.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Hr. Poul Erik Christensen gav ministeren det råd, at man, hvis man vil have bredere løsninger, måske ikke fremlagde færdigforhandlede forslag for resten af Folketingets partier. Jeg vil derfor gerne igen spørge: Hvad er den præcise baggrund og den politiske begrundelse for at fremlægge et fuldstændig færdigforhandlet forslag over for de øvrige partier i Folketinget? Er det ikke, hvad man kalder blokpolitik?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det mener jeg ikke. Jeg mener faktisk, at lovforslaget, der nu ligger, er – som jeg har nævnt mange gange fra talerstolen i dag – et afbalanceret forslag, hvor vi ikke får en total liberalisering, men hvor vi tager et skridt mod mere liberalisering, og hvor vi selvfølgelig, inden vi fremlagde forslaget, så, at der var flertal for den lovgivning.

Det mener jeg en minister bør sikre sig indimellem. Det betyder jo ikke, at man sidder i et hjørne; det er derfor, vi har en anden- og en tredjebehandling. Men jeg er nødt til at sige, at hvis der er nogle, der tror på, at man filer de 20 ned til 16, så vil jeg sige, at jeg tror, løbet er kørt på det område.

Så er der kommet nogle klare markeringer af, at det kan man ikke leve med, men det betyder jo ikke, at alt bliver rettet i et lovforslag, fordi man har haft en førstebehandling. Det med en markant nedsættelse af antallet af søndage tror jeg ikke er muligt.

(Kort bemærkning).

Johs. Poulsen (RV):

Betyder det, at ministeren tror på en mindre markant nedsættelse? Og er det ikke sådan, at hvis man havde fulgt de almindelige parlamentariske spilleregler, nemlig at have fremlagt forslaget til forhandling hos alle Folketingets partier og dermed måske have fundet en bredere løs-

ning, så ville det i alt fald have understøttet det konservative synspunkt i højere grad?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jo, men nu skal jeg jo ikke stå og føre konservativ politik her fra talerstolen i dag. Jeg står her som minister for hele regeringen. Der ligger et afbalanceret forslag, og da er regeringen så endt på 20 dage, og det forholder jeg mig til.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 144: Forslag til lov om midlertidig binding af kommunernes og amtskommunernes overskudslikviditet og ændring af forskellige kommunaløkonomiske love. (Binding af overskudslikviditet i kommunerne indtil 2007, indførelse af midlertidige begrænsninger i den kommunale og amtskommunale skatteudskrivning for 2006 og midtvejsregulering af den kommunale udligning af beskatningsgrundlag for 2005). Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen). (Fremsat 6/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

Det her er et lovforslag, der har været genstand for en betydelig opmærksomhed og debat, al den stund det blev fremsat, umiddelbart før de danske kommuner var samlet til årsmøde. Det

påkalder sig naturligvis en vis opmærksomhed, når der spilles ud med et lovforslag, som begrænser mulighederne for dispositionsret i kommuner og amtskommuner.

Nu er lovforslaget der, og vi vil gerne fra Venstres side sige, at vi ønsker at værne om det kommunale selvstyre så langt som overhovedet muligt. Dermed vil jeg gerne indledningsvis understrege, at en række af de elementer, der er i det her lovforslag, er og har det sigte alene at være et bud på en løsning op til en kommunalreform. Vi anerkender, at den økonomiske styring, vi har i Danmark af kommunernes økonomi, foregår ved økonomiaftaler, og sådan bør det også være i fremtiden.

Vi er altså i en særlig situation i forbindelse med kommunalreformen, hvor det er hensigtsmæssigt at sikre, at kommunalreformen får den bedst mulige start, altså at kommunerne – også økonomisk – får en god indgang. Derfor vil vi i Venstre naturligvis støtte det her lovforslag, som har en række elementer i sig, som i øvrigt er en del af aftalen imellem regeringen og KL om likviditetsbindinger, begrænsninger osv.

Så er der områder, hvor vi roligt kan sige, at det ikke er noget, vi har hørt der er stor begejstring for i dele af den kommunale verden. Det lytter vi naturligvis gerne til og har også lyttet så meget, at vi er meget indstillet på at imødekomme nogle af de synspunkter, der er fremkommet fra Kommunernes Landsforening, hvor man så blot skal notere sig, at vi skal holde fast i formålet, nemlig at begrænse væksten, sådan at vi er sikre på, at der ikke sker en u hensigtsmæssig udvikling af økonomien.

Formålet med det her lovforslag er altså at begrænse udgiftsvæksten i kommunerne i 2005 og understøtte en hensigtsmæssig økonomisk adfærd i kommuner og amtskommuner i perioden op til kommunalreformen. Det skal vi holde os for øje, og det vil vi.

Det, vi så har noteret, er, at det, der har givet mest anledning til bekymring, usikkerhed, eller hvordan man skal sige det, er fastfrysningen af de kommunale skatter, som betyder, at man jo ikke kan rokke med dem, hverken op eller ned. Det er blevet opfattet som et alvorligt indgreb, og der er blevet brugt stærke ord, som når der er blevet spurgt, om det er mistillid til det kommunale selvstyre. Det er det bestemt ikke, det udspringer altså af den her særlige situation, vi er i, og fremtiden skal vise noget andet.

Jeg vil så godt føje til her i dag, at de høringsvar, der har været, har vi noteret os, og det er

værd at lytte så meget, at en række af betænelighederne imødekommes under udvalgsarbejdet.

Jeg har forstået, at der har været mange forhandlinger imellem indenrigs- og sundhedsministeren og Kommunernes Landsforening, som så fører frem til, at vi her i dag roligt kan sige, at der vil kunne etableres mulighed for ændringsforslag til det her lovforslag, som betyder, at hvad angår de kommuner, der ikke skal sammenlægges med nogen, er det ikke nødvendigt at blokere for deres muligheder for eksempelvis at sænke skatten. Hvor der er kommuner, der skal sammenlægges, kan man inden for den gruppe, der skal sammenlægges, justere for at tilpasse sig fremtiden. Det kan være hensigtsmæssigt. Hele deponeringsdelen er også værd at overveje.

Så vil jeg bare sige, at Venstre er åben over for at imødekomme så langt som muligt, blot det formål, som er indgangen til det her lovforslag, fastholdes. Dermed støtter vi lovforslaget og er klar til at foretage justeringer, så vi kan få en lidt mildere stemmeføring i fremtiden, uden at vi har en tro på, at vi i alle detaljer når til enighed med det kommunale bagland. Men vi vil gerne gå et stykke ad vejen.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det lyder næsten, som om Venstres ordfører allerede har fortrudt lovforslaget, men det kunne da sådan set være et godt udgangspunkt for, at vi i det mindste kunne få en ordentlig forhandling om det her lovforslag.

Jeg hæfter mig meget ved, at hr. Leif Mikkelsen begynder med at sige, at det her lovforslag faktisk skal ses som et udtryk for et ønske om at værne om det kommunale selvstyre. Sådan umiddelbart tror jeg, at man skal være medlem af Centralistvenstre for at forstå det udsagn, men jeg vil godt spørge ordføreren: Når man vil værne om det kommunale selvstyre, betyder det så, at man vil sikre, at den udligningsreform, som regeringen har snakket om i årevis, kommer, før vi skal have kommunalvalget til efteråret?

KL 17.50

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg vil først sige til hr. Kristen Touborg, at jeg ikke har givet udtryk for, at Venstre har fortrudt det her lovforslag. Jeg har understreget meget,

at vi vil sikre, at målet med lovforslaget nås, uanset at vi er meget åbne over for ændringer.

Så er det, tror jeg helt naturligt, at der kommer en udligningsreform i kølvandet på det her. Den kommer til rette tid – der er udvist rettidig omhu – så den kan virke, når den skal virke, uden at der skal sættes dato på den i dag.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne sige tak for svaret. Det var meget sådan et politikersvar, må man sige, som der ikke var ret meget retning i op eller ned, frem eller tilbage, så jeg må hellere gentage spørgsmålet: Vil Venstre sikre, under hensyntagen til at man går meget ind for det kommunale selvstyre, at også kommunalbestyrelsesmedlemmer og kandidater, der skal ud i en valgkamp, ved, hvad de har at rette sig efter, f.eks. ude i de små kommuner, som har meget dårlige økonomiske muligheder? Vil Venstre sikre det, eller er det bare fine ord, man kommer med?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nej, det er ikke fine ord. Derfor indeholder det her lovforslag i øvrigt også et signal om, at der er afsat 150 mio. kr. til særlig vanskeligt stillede kommuner. Det foreslår den her regering altså, og i den her regerings tid har man netop hævet det beløb gang på gang på gang og dermed sikret grundlaget for, at også de vanskeligt stillede kommuner kan få det lidt bedre. Så hr. Touborg kan sove helt roligt om natten.

Der kommer den udligningsreform, der skal til for at sikre det kommunale selvstyre, sådan at det også i fremtiden kan foregå, som det gør i dag, ved at der indgås aftaler imellem en regering og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi, ved at tingene baserer sig på økonomiaftaler. Det kan hr. Touborg roligt regne med.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Hr. Leif Mikkelsen siger, at man vil værne om det kommunale selvstyre. Jeg vil godt spørge hr. Leif Mikkelsen: Har der været forhandlinger med KL om fastfrysning af skatteprocenterne?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

I den seneste periode har der været utallige forhandlinger, sådan som jeg har forstået det, imel-

lem regeringen og Kommunernes Landsforening. En del af det her lovforslag, skal hr. Toft jo huske, er en del af aftalesættet fra februar måned imellem regeringen og Kommunernes Landsforening, og det er anerkendt fuldt og helt af kommunerne.

Der er den detalje, at det med hensyn til spørgsmålet om fastfrysninger kan begrundes meget klart, hvad der er hensigtsmæssigt i kølvandet på, at der nu kommer en kommunalreform, så der ikke er nogen, der får skabt en dårlig situation, et dårligt udgangspunkt for kommunalreformens igangsættelse af nye kommuner. Jeg går ud fra, at der også er nogle her i salen, der kan huske, hvad der skete forud for den seneste kommunalreform. Det er rettidig omhu at sikre, at der ikke er nogen, der kommer i den situation, at kassen er tom, og at man har truffet forkerte dispositioner på vegne af nogle andre, som så kommer til at betale tilbage året efter.

Så der er god fornuft i at sikre de her bindinger. Det er faktisk at stå vagt om, at vi har en situation med hensyn til vores kommuner i Danmark, der kan sikre, at der fortsat kan være et kommunalt selvstyre, så kommuner lige præcis ikke bringer sig i så dårlig en situation, at det bliver en umulighed. Det er faktisk rettidig omhu.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg ved ikke, hvor meget fornuft man kan sige der er i det her. Jeg synes, der er fornuft i, at regeringen laver en forhandling med kommunerne og de den 23. februar 2005 bliver enige om, at en del af kommunernes kassebeholdning skal deponeres. Jeg synes, det er fornuftigt, at parterne kommer frem til en forhandlingsløsning, så kan man være enig eller uenig. Men kan hr. Leif Mikkelsen forstå, hvorfor der ikke forhandles for at få gjort det hele færdigt, når der laves sådan en aftale? Når der kan laves en aftale her, kunne der måske også godt, hvis regeringen ville have forhandlet, være lavet en aftale om skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg tror roligt, at vi her kan enes om, at der er ting i det her forløb – jeg tror også, at indenrigsministeren har sagt det – som kunne have set smukkere ud, og at der måske kunne have været forhandlinger, men regeringen har ikke haft nogen illusion om, at det var Kommunernes

Landsforening, der skulle tage ansvaret for at sikre det her i fremtiden. Det er regeringen, der ved lovforslaget her skal sikre, at tingene overholdes, og at målet sikres. Den skal ikke pålægge en forening som KL at varetage den opgave. Hvad skulle KL gøre, hvis tingene ikke blev overholdt? Så det er regeringens ansvar. Derfor har regeringen påtaget sig det ansvar. Så enkelt er det.

Kl. 17.55

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Kan hr. Leif Mikkelsen bekræfte, at der har været ført forhandlinger inden for de sidste 14 dage med Kommunernes Landsforening vedrørende fastfrysningen af skatterne for 2006? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål, jeg vil stille, er: Hvordan opfatter hr. Leif Mikkelsen den situation, at man få dage efter, at man har haft en forhandlingssituation med Kommunernes Landsforening, kommer med sådan et forslag her? Er det noget, der fremmer samarbejdsklimaet mellem kommunerne og regeringen og hermed også sådan set, fordi regeringen er vores repræsentanter, Folketinget?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg kan roligt bekræfte, at der har været betydelig forhandlingsaktivitet de seneste 14 dage for at gøre forsøget på at finde fælles forståelse for, hvorfor det her er hensigtsmæssigt, og også finde løsninger på, hvordan man kunne imødekomme Kommunernes Landsforenings synspunkter og indvendinger imod det her lovforslag, altså gøre lovforslaget bedre, også set med kommunernes øjne. Det er korrekt. Der er foretaget mange bestræbelser på at nå et resultat.

Vi er altid åbne for at gøre det bedre og lytter gerne til gode råd. Det er rigtigt, at der også sagtens kunne have været forhandlinger før den sidste periode her, men der har været forhandlinger og aftaler, blot ikke præcis om den detalje med at fastfryse skatteprocenterne. Det er klart.

Vi har hørt, at det i forskellige sammenhænge er blevet ytret med høj stemmeføring, at det kunne man have ønsket sig anderledes, så det er sikkert noteret de steder, hvor der skal tages ansvar for det.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er utroligt at skulle høre hr. Leif Mikkelsens sige, at det er en detalje, at man har fastfrosset skatterne, efter at hr. Leif Mikkelsen formentlig også har været på Kommunernes Landsforenings delegeretmøde og har læst den debat, dette indgreb har givet anledning til fra kommunernes side, og har hørt den opfattelse, man fra kommunernes side har af, at det her er hjerteblod.

Men jeg vil så godt lige spørge lidt mere præcist. Hr. Leif Mikkelsen sagde i sit indlæg for et øjeblik siden, at der ville komme ændringsforslag, og det blev så nævnt, at der kunne blive mulighed for, at man satte skatten ned, hvis man var en kommune, der ikke skulle sammenlægges. Kan hr. Leif Mikkelsen løfte sløret for andre dele af ændringsforslaget, som vil komme?

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Jeg nævnte rent faktisk også, at der, hvor en kreds af kommuner skulle sammenlægges og man der ønskede at harmonisere, skulle det her lovforslag ikke være til hinder for, at man kunne påbegynde det allerede i den her periode. Der kunne også være andre områder. Jeg har ønsket at signalere, at der er en åbenhed, en imødekommenthed over for en række af KL's synspunkter på det her område, så vi fastholder en god tone. Det her er en fælles sag, så vi vil bestræbe os på at være imødekommende.

Men jeg vil gerne understrege, at målet skal fastholdes, og det er en fastfrysning af skatteprocenterne på 2005-niveauet. Det har jeg ingen illusion om at vi når til en forståelse med Kommunernes Landsforening om. Så jeg står ikke her og foregøgler, at det er et andet lovforslag, vi taler om. Det er en imødekommenthed på enkeltområder, som er inden for rækkevidde, og det er jo også sund fornuft i politik.

(Kort bemærkning).

Frank Aen (EL):

I forlængelse af det sidste kan jeg forstå, at det, der åbnes op for, er, at Værløse godt må sætte skatten op af hensyn til Farum, og det er da selvfølgelig en åbning.

Men ellers var mit spørgsmål et andet. Når nu vi har diskussioner herinde i Folketinget om, at der er kommuner, der ikke gør det ordentligt med hjemmehjælpen, og vi synes, der er for lidt hjælp til at passe børn og der er problemer med

velfærden udeomkring, siger man fra regeringspartierne altid, at det er kommunernes ansvar, og at det kan vi ikke tage ansvar for herinde.

Kan vi ikke være enige om, at med de bånd, der nu lægges for kommunerne, må den sang høre op? Så må V og K – regeringen – påtage sig ansvaret for, at der er en lang række kommuner landet over, som simpelt hen ikke har råd til og ikke kan finde penge til at udføre de velfærdsopgaver, de gerne vil udføre for deres borgere.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det er simpelt hen en forkert præmis, som hr. Frank Aaen lægger her. Virkeligheden er, at udviklingen i økonomien i den offentlige sektor i denne regerings levetid og i den forrige regerings levetid – altså så længe vi har haft en borgerlig regering – er foregået i kommuner og amtskommuner.

Dér er foregået en vækst på en betydelig procentdel, sådan at der har været plads nok til udvikling uden problemer, samtidig med at vi vil styre økonomien i Danmark, og det vil vi uden at sætte skatten op. Så skattepolitikken har der været fin mulighed for at føre, samtidig med at udviklingen sker der, hvor mennesker bor, altså tæt på borgeren, der, hvor der skal ydes service over for ældre mennesker.

Kl. 18.00

Det er klart, at det kræver prioritering, når der er skattestop, men der er fine muligheder. Det er nemlig ikke som under den tidligere regering sket i statens regi, altså centralt. Det er sket decentralt, hvor det drejer sig om mennesker, altså de bløde værdier. Den politik, der føres, er som noget enestående i danmarkshistorien rettet imod borgeren, som har brug for støtte og hjælp. Så det er en særdeles ansvarlig økonomisk politik, der føres. Det er faktisk den eneste ansvarlige økonomiske politik, der føres.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu kan man synge mange sange fra de varme lande, hvis man har lyst til det. Men i virkelighedens verden er det jo sådan, at økonomierne er forskellige ude i kommunerne. Derfor er der nogle kommuner, der har sat skatten op, og nogle, der har sat skatten ned, alt efter hvad de har besluttet rundtomkring, hvad de synes af hensyn til de velfærdsopgaver, de har, og hvordan de ellers prioriterer. Men her kommer man altså

med så stramme bånd på landets kommuner, at nogle kommuner simpelt hen ikke overhovedet, uanset hvor meget de vil, vil være i stand til at finde de penge, der skal til for at kunne klare den udgiftsvækst, der er på nogle velfærdsområder. Derfor kommer de til at skære ned i velfærden.

Der var det bare, jeg spurgte helt enkelt: I stedet for at blive ved med bare at give abekatten videre til kommunerne, som er lagt i bånd, kan vi så ikke fremover regne med, at V og K og regeringen vil påtage sig det ansvar der er? Når man laver en lovgivning, som der er lagt op til her, og som yderligere lægger kommunerne i bånd, så påtager man sig også ansvaret for, at der er nogle steder, hvor de altså ikke kan give den velfærd, som de lokalt gerne vil kunne give borgerne.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu er der ikke noget overraskende i, at hr. Frank Aaen og jeg er politisk uenige, men at vi ligefrem skulle være uenige om de faktiske forhold er noget andet. Der er jo dokumentation for i tallene, at udviklingen og mulighederne har ligget i den decentrale struktur af den offentlige sektor, siden vi fik en borgerlig regering. Jeg går ud fra, at vi på et tidspunkt kan nå frem til det. Ellers må vi have tallene frem, vil jeg sige til hr. Frank Aaen, så vi kan se, at det faktisk er det, der er sket, og at der dermed ikke er nogen, der er i spændetroje.

Den her regering har i forhold til andre regeringer i markant grad sørget for at afsætte øgede midler til de svageste kommuner. Nu laver vi endda en kommunalreform, hvor vi kommer ned under 100 kommuner og dermed skaber grundlag for, at vi får kommuner med en anden styrke. Der sker jo i sig selv en udligning i den øvelse, som styrker muligheden for borgerne. Det er en fremragende udvikling, vi er inde i. Det er en fremragende udvikling, vi kan se foran os med den politik, der føres af den her regering, som tager hensyn til, at vi skal have kommuner, der kan løse opgaven, og ikke et kommunalt selvstyre, hvor der løbes efter enkeltstager. Det er forskellen.

Formanden:

Tak til hr. Leif Mikkelsen. Så er det hr. Arne Toft som ordfører.

Arne Toft (S):

L 144 er forslag til lov om midlertidig binding af kommunernes og amtskommunernes overskudslikviditet og ændring af forskellige kommunaløkonomiske love. Det er en klar mistillids erklæring til kommunerne og amterne. Indenrigs- og sundhedsministeren har ofte beskyldt Socialdemokraterne og den øvrige opposition for ikke at have tillid til kommunernes evner til at overtage opgaver fra amterne. Det var mere rigtigt at sige, at Socialdemokraterne i hvert fald ikke tvivler på kommunernes evner, men på, at regeringen vil give kommunerne mulighed for især økonomisk at klare opgaven.

Med fremsættelsen af L 144 tror jeg ikke længere der er nogen, der er i tvivl om, hvor ringe tillid regeringen og Dansk Folkeparti har til kommunerne og amterne. L 144 er fremsat uden så meget som 1 minuts forhandling. Det er et diktat, som så mange andre lovforslag fra regeringen har været det. Regeringen fremsætter et lovforslag, som fastsætter den kommunale og amtskommunale udskrivningsprocent, grundskyldspromille og dækningsafgift til det samme for 2006 som for 2005. Samtidig pålægges kommuner og amter en deponeringsforpligtelse i perioden fra den 1. juli 2005 til den 1. januar 2007. 182 kommuner skal skønsmæssigt deponere 6,1 mia. kr. og 8 amtskommuner 1,6 mia. kr. Hertil kommer for kommunernes vedkommende en deponering af det budgetterede overskud fra forsyningsvirksomhed for 2005 på ca. 0,3 mia. kr.

Endvidere foreslår regeringen, at en del af midtvejsreguleringen af den kommunale udligning for 2005, der efter gældende regler skulle være afregnet i 2008, allerede afregnes i 2005. Midtvejsreguleringen vil indebære en kommunal tilbagebetaling i 2005 på ca. 126 mio. kr. En del af lovforslaget om en midlertidig binding af en del af kommunens kassebeholdning er en aftale, regeringen og KL indgik den 23. februar 2005.

Derfor er det fuldstændig ufatteligt for Socialdemokratiet, at regeringen ikke har ønsket at bruge så meget som 1 minut til forhandling med kommunerne og amternes organisationer, KL og Amtsrådsforeningen, om fastfrysning af skatteprocenterne. Når man kan indgå et forlig på den ene måde, kunne man måske nå til forståelse på den anden måde. Jeg synes, at den måde, det her sker på, er ussel. Det er det, regeringen kalder tillid til en samarbejdspartner.

Det er forståeligt, at der ikke var mange klap-salver til indenrigs- og sundhedsminister Lars Løkke Rasmussen, da han på regeringens vegne sendte hilsen til 2.300 kommunalbestyrelsesmedlemmer på KL's delegeretmøde i Aalborg den 7. april. I stedet kom der udtalelser fra talerstolen, som lød: Magtens arrogance har åbenbart ingen grænser. Formanden for KL sagde, at KL's bestyrelse opfatter dette som en klar provokation og et udtryk for ubegrundet mistillid til kommunerne. Og borgmesteren i Værløse sagde, at det var gift for det kommunale selvstyre.

At indenrigs- og sundhedsministeren heller ikke er enig med sin egen chef, statsministeren, gør ikke situationen mere overskuelig. På et § 20-spørgsmål onsdag den 13. april fra hr. Klaus Hækkerup om kommunens ret til at udskrive skat i 2006 og 2007 svarede statsministeren:

»Der er jo tale om, at staten og kommunerne og amterne prøver at samarbejde om en fornuftig økonomisk udvikling.«

Men det, jeg kan sige, er, at indenrigs- og sundhedsministeren i sidste uge har fremsat lovforslag om bl.a., at kommunerne i 2006 skal udskrive samme skat som i 2005. Af aftalen om kommunalreformen fremgår endvidere, at aftaleparterne er indstillet på at lægge en øvre grænse over de kommunale skatter i overgangsåret, dvs. i 2007. Det er så regeringens hensigt, at kommunerne igen skal have egen ret til at udskrive skatter.

Statsministeren siger i et svar til hr. Klaus Hækkerup, at det er et samarbejde om en fornuftig økonomisk politik mellem regeringen, amterne og kommunerne. Hvis det er den måde, regeringen samarbejder på, tror jeg, at amterne og kommunerne helst er fri for samarbejdet.

Statsministeren nævner også i sit svar, at aftaleparterne er indstillet på at lægge en øvre grænse over de kommunale skatter i overgangsåret 2007. Det står i kontrast til det, indenrigs- og sundhedsministeren sagde på KL's delegeretmøde i Aalborg, nemlig at kommunerne igen får lov til at udskrive skat i 2007. Hvem skal vi så tro på?

Som nr. L 144 ligger her, kan Socialdemokratiet ikke stemme for det.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Man skal høre meget, inden ørerne falder af. Nu proklamerer hr. Arne Toft frisk og frejdigt, at Socialdemokraterne har tillid til kommunerne. Det

er jo flot at sige. Nu har vi forhandlet kommunalreform i efterhånden meget lang tid. Jeg har oplevet, at Socialdemokraterne gang på gang har peget på områder, der burde flyttes væk fra kommunerne til regionerne og altså har vist mangel på tillid til, at kommunerne kan løse opgaven.

Hvordan er det lige, man får det til at passe med de proklamationer, der kommer her? Det er bare sådan for at få sammenhæng i, hvad der sker, når vi diskuterer økonomisk politik, og hvad der ellers sker i forhandlingslokalet. Jeg forstår simpelt hen ikke sammenhængen, men der er måske flere fløje og tunger i Socialdemokratiet, eller hvad?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Vi har jo oplevet, at hver gang der skal forhandles, skal det, der skal forhandles om, også tjekkes af med Dansk Folkeparti. Til, at der spørges, om vi har tillid til kommunerne, vil jeg svare, at vi har tillid til kommunerne, men at der er nogle områder inden for det sociale område, hvor vi først vil se, om kommunerne kan løse opgaverne, om de også er klar til at løse opgaverne økonomisk, før man lægger dem fra amterne over til kommunerne.

Inden for visse områder vil vi ikke gøre noget som helst, før vi ved, at det bliver bedre, i hvert fald ikke dårligere. Vi er med hensyn til nogle af de allersvageste i vores samfund meget, meget usikre på, om kommunerne er i stand til at klare den opgave. Der er stor forskel på kommunerne. Der er kommuner på under 20.000 indbyggere og kommuner på langt over 1 million indbyggere. Der er meget, meget stor forskel.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Nu ved jeg ikke, hvordan det i praksis skulle kunne lade sig gøre, at man først lige ville se, om de kunne klare opgaverne. Enten har man tillid og flytter opgaverne, eller også har man ikke. Man kan ikke sådan lege med det. Men lad det nu bare stå og flagre lidt i vinden.

Jeg har noteret mig, at Socialdemokraternes nye formand har sagt, at hun accepterer skattestoppet. Nu ved jeg ikke, om det også har lidt samme karakter som det, hr. Arne Toft sagde før, nemlig at det er sådan noget, man siger på talerstolen, men hvis det er rigtigt, kan det jo ikke passe sammen med det, hr. Arne Toft står her og siger: at man ikke ville have foretaget sig noget,

hvis ellers man havde magten til det. Det kan jeg simpelt hen ikke få til at passe sammen. Hvis man accepterer det som en præmis, er man nødt til at styre økonomien. Ellers er der kun en vej, og det er at hæve skatten, hvilket er normalt socialdemokratisk tankegods.

Men hvis nu man tænker sig det her flotte eksperiment, at Socialdemokraterne faktisk er enige i skattestoppet og tror på formanden, hvordan vil Socialdemokraterne så sikre det uden at foretage sig noget sådant? Jeg kan høre, at hr. Arne Toft er inderligt imod det her forslag. Hvordan kan de ting passe sammen?

Kl. 18.10

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Med hensyn til økonomien har jeg den korte tid, jeg har siddet herinde, været vant til, at når der bliver lavet nogle love i Folketinget, betaler Folketinget eller staten for, hvad lovene koster. Det her er første gang, man laver love og så siger, at det, det kommer til at koste, må kommunerne betale. Det har jeg aldrig været udsat for før.

Men hensyn til skattestoppet kan jeg klokkeklart sige, at Socialdemokratiet er imod skattestoppet. Hvis man kan læse indenad og læser det, Ritzau skrev, og det, der står i Jyllands-Posten og i Politiken, vil det stå ganske klart, at vi siger, at regeringen ikke vil vige fra det skattestop. Vi vil meget gerne ind og forhandle nogle af sagerne i finansloven, og så er vi nødt til at sige, at hvis vi kan få nogle ting igennem, så gør vi det. Men vi går ikke ind for skattestoppet. Det har vi aldrig gjort, og det har der ikke stået. Det har stået i overskriften, det har aldrig stået nede i stykket, men det fremgår også klart af det, der er sagt.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

SF er meget enige i hr. Arne Tofts kritik af lovforslaget, men det rejser for os spørgsmålet: Kan vi få ordføreren til at præcisere det skattestop, som Socialdemokratiet aktuelt taler om? Hvordan adskiller det sig fra regeringens skattestop i dette lovforslag?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Da vi gik til valg den her gang, havde vi et skateloft. Vi har tidligere været inde at forhandle med regeringen om dele af finansloven. Vi har præciseret, at det ville vi meget gerne igen, og så

gør vi opmærksom på, at skattestoppet altså ikke er et problem, selv om det, hvis vi kommer til regeringsmagten, selvfølgelig bliver afskaffet. Når vi fremsætter vores eget forslag til en finanslov, er skattestoppet ikke en del af det overhovedet. Det kan jeg klart sige, og jeg vil gentage, at hvis man kan læse indenad, kan man også klart læse det, både i Jyllands-Posten, i Politiken og hos Ritzau. Der er intet problem i det.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg skal kun takke for præciseringen og notere, at sådan er det.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det kan hr. Kristen Touborg meget rolig gøre, for sådan er det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt følge op på det spørgsmål, hr. Leif Mikkelsen stillede, hvor hr. Arne Toft svarede lidt kryptisk, at det var inden for det sociale område, Socialdemokratiet var lidt betænkelige ved at lægge nogle opgaver ud i kommunerne. Det er jo ikke den fulde sandhed.

Lige fra reformforhandlingerne startede, har Socialdemokratiet været gennemsyret negative over for, at de nye storkommuner kunne løse noget som helst. Tag bare miljøområdet. Der er ikke én socialdemokrat i den socialdemokratiske folketingsgruppe, i modsætning til borgmestrene rundt omkring, der tror på, at de kan løse en lang række opgaver på miljøområdet. Sådan har det været hele vejen igennem med den her reform.

Da vi for et stykke tid siden behandlede en ombudsmandslov, hvor man skulle rette ordet amtsråd til region, var der en timelang debat om dette sølle lovforslag, som der reelt ikke skulle have været sagt ét eneste ord om. Det var ene tekniske ændringer. Det, der har gennemsyret Socialdemokratiet i forbindelse med den her reform, er, at de ikke vil, men ude omkring, hvor de har deres borgmestre i Socialdemokratiet, er de himmelhenrykte for alt det, der sker. Jeg kan ikke forstå, at Socialdemokratiet ikke rigtig hører eller ser, hvordan græsset gror rundt omkring. Det gør de tilsyneladende ikke.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Hvad angår den der himmelhenrykthed, vil jeg sige, at jeg egentlig tror, at den er begrænset. Men jeg er enig i, at både borgmestre og byrådsmedlemmer har sagt, at hvis vi ønsker indflydelse her, er vi nødt til også at arbejde hen imod det, for det bliver jo ikke lavet om. Der er et flertal i Folketinget for den her lov, og vi vil ikke bare sidde på bagsækkene og ikke have indflydelse. Men det bliver også hverdag for folk ude i kommunerne, og det har de også indset, i og med at der ingen garanti er for økonomien.

Så ville jeg gerne sige, at vi lige så vel som erhvervsvirksomhederne og landbruget også gerne vil have, at flere af opgaverne med miljøet skulle blive i amterne, så man har én at forhandle med, frem for at man f.eks. langs Limfjorden skal forhandle med syv eller otte.

Vi ville også gerne have, at planlægningen var blevet i amterne, og vi ville også gerne have, hvad også mange andre vil, at regionerne skulle have lov til at udskrive skatter.

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det var lige vedrørende skattestoppet. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Arne Toft, om han i morgen, når han kommer ind og møder den nye socialdemokratiske leder på gruppemødet, vil fortælle hende, at hr. Arne Toft her i dag har sagt, at Socialdemokratiet er imod skattestoppet. Det har været blæst ud i alle medier og har ikke været modsagt, at Socialdemokratiet er ved at lempe på den holdning. De har været skældt ud af De Radikale, folk, der sidder herude i salen, fordi de har villet lempe modstanden mod det skattestop.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad det er, vi taler om. Det er næsten græsk tale for mig i øjeblikket. Lederen siger ét, og ordføreren fra Socialdemokratiet siger noget helt andet her i dag. Det er dybt overraskende. Det vil jeg gerne have lov at sige.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jamen altså, jeg synes, det er dejligt, at når man ikke har læst det, der har stået i Jyllands-Posten, i Politiken og på Ritzau, kan man få det bekræftet, at vi er imod skattestoppet, men at vi meget gerne vil være med til at tage et ansvar. Når vi ved, at der er et skattestop, må vi sige, at så er

det på de præmisser, vi forhandler, når vi går ind og søger at få sat fingeraftryk på finansloven.

Men vi er, hvis jeg skal gentage det, imod skattestoppet. Det har vi altid været, og det vil vi også blive ved med at være. Det vil fru Helle Thorning-Schmidt også kunne bekræfte.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det er jo en hjørnesteen i regeringens politik, at der findes et skattestop. Skattestoppet er jo en garanti for, at skatterne ikke stiger, og at der er disciplin i forhold til den offentlige økonomi.

Det virker lidt forvirrende, at man på det ene tidspunkt siger, at man er parat til at tilslutte sig skattestoppet, og nu får vi at vide fra talerstolen, at det er man alligevel ikke. Hvad er det egentlig, man ønsker i Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg ved ikke, om jeg skal gentage det. Jeg synes, at jeg har sagt, hvad Socialdemokratiet står for. Jeg ved ikke, om der er nogen grund til at gentage, at vi ikke går ind for skattestoppet.

Skattestoppet er ikke socialt retfærdigt. Vi går ikke ind for, at de rige husejere skal spare tusindvis af kroner i skat, det går vi ikke ind for. Det er så en af faktorerne, der er også andre faktorer, men så er det da indlysende, at vi ikke går ind for skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det undrer mig bare, for i det første indlæg fra hr. Arne Toft blev der jo hele tiden sagt, at der er tale om mistillid til kommunerne, men det er jo en kendsgerning, at der er gennemført forhandlinger med kommunerne hvert år, som har fastlagt rammerne for kommunernes økonomi.

Her er der så tale om et lovforslag, som skaber en stabilitet omkring den store reform, som vi nu er ved at gennemføre. Det kan Socialdemokratiet åbenbart ikke stemme for. Hvilke forslag har man i Socialdemokratiet på det her felt?

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Vi har det sådan, at når man laver lovgivning, forhandler man med de parter, som lovforslagene vedrører. Vi ved da også godt, at man ikke bare kan lade kommunerne og amterne sætte skatten op, som de gerne vil, i og med at det er

en meget stor del af samfundsøkonomien. Det ved vi da godt.

Vi har da ikke sagt noget til, at man har fastholdt, at hvis nogle af kommunerne sætter skatten op, skal andre sætte den ned for at få balance. Det er da ikke det, vi anker over. Vi anker over, at man ved den her laver en vedtagelse, som man ikke vil forhandle med kommunerne. Det er dér, vores anke ligger.

Formanden:

Tak til hr. Arne Toft. Den næste ordfører er hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (DF):

Regeringen og Dansk Folkeparti har været alene om at gennemføre den store omfattende kommunalreform, som nu snart ser dagens lys.

Hvis man har nærlæst aftalen, står der tydeligt og klart en bestemmelse om, at vi netop gennem det lovforslag, vi behandler her i dag, skal sikre, at skatten i 2006, altså det første år inden reformen træder endeligt i kraft den 1. januar 2007, ikke må blive anvendt til at lave nogle ugunstige justeringer i personskatterne og ejendomsskatterne.

Kl. 18.20

Dansk Folkeparti har, lige siden det skattestop kom frem fra regeringen i forrige valgperiode, støttet skattestoppet. Det har vi såmænd ikke gjort for bare at støtte regeringen. Vi har også gjort det, fordi vi synes, at det er et rigtigt grundsynspunkt og en god ting efter så mange år, hvor skatterne var om ikke på himmelflugt så i hvert fald steg ganske kraftigt rundt omkring, alt efter hvordan man nu vedtog de kommunale budgetter. Jeg er selv kommunalpolitiker, og der fik vi så besked på, at hvis vi ville lave nogle nyskabelser af forskellig art, måtte vi også forstå at gå på jagt i budgetterne for at finde nogle ting, der måske kan gå den anden vej.

Tilbage til det her lovforslag. Det er måske ikke lige præcis det lovforslag, der skal gennemføres. Jeg har også meddelt ministeren, at jeg nok synes, at der er nogle ting i det, der godt kan justeres. Der er jo et antal kommuner – jeg burde kende antallet, men jeg gætter på, at det er en 30-40 kommuner i Danmark – der ikke sammenlægges med nogen, men forbliver fuldstændig, som de altid har været, bl.a. København og Ringsted, hvor jeg selv bor. Hvis nogle af disse kommuner kunne have planer om at nedsætte skatten en smule for 2006, så går jeg ud

fra, at det vil være ret rimeligt, at de kan få lov til det.

En anden tanke, jeg har fået, er om de kommuner, der sammenlægges – lad os nu sige, at fire kommuner sammenlægges til én kommune. Her synes jeg heller ikke, at det vil være urimeligt, hvis nogle af disse kommuner sætter grundskyldspromillen lidt ned og andre sætter den op, således at man, når man når januar 2007, har nærmet sig en fælles grundskyldspromille.

Jeg nævner det bare som eksempler på nogle ting, som jeg synes vil være gode og logiske, så når de 98, måske 99 kommuner – jeg tror nu kun, det bliver 98 – starter den 1. januar 2007 i sammenlagt form, har de måske nærmet sig hinanden i overgangsåret 2006, så skatten er sådan nogenlunde ens. Men jeg må understrege, at det må være sådan i de sammenlagte kommuner, at provenuet af skatterne, henholdsvis grundskatterne og personskatterne, stort set skal være det samme, som det har været i indeværende år.

Der har været talt sådan lidt i tunger om, hvorvidt det her lovforslag har været forhandlet med Kommunernes Landsforening. Det er jeg ikke vidende om at det har, men det kunne jeg forestille mig at det har, måske både på ministerplan og på embedsmandsplan, og jeg går da ud fra, at indenrigsministeren, når han runder alle de her talerrækker af her i dag, måske kan løfte sløret for, hvordan Kommunernes Landsforening ser på forslaget.

Vi lægger ikke skjul på, at vi med de justeringer, som vi har lagt op til, er indstillet på at køre det her lovforslag igennem Folketinget, men på den anden side ville det være rart med en frivillig ordning. Det kan jeg nu ikke forestille mig, for det vil nok være rigtigt at have en lov om det, men det ville så være rart, hvis det var en lov, der gennemgik sådanne justeringer fra Kommunernes Landsforenings og Amtsrådsforeningens side, så de måske om ikke bakkede forslaget hundrede procent op så i hvert fald sagde, at det er til at acceptere og også til at leve med.

Det, jeg hæfter mig ved i forslaget, og som jeg synes er meget positivt – det har ikke været ret meget fremme i debatten – er de 150 mio. kr., der er sat af til vanskeligt stillede kommuner, når nu man laver det her, således at der ikke opstår nogen likviditetsproblemer.

Vi er indstillet på i Dansk Folkeparti, at vi vil støtte det her forslag. Det er vi simpelt hen hundrede procent forpligtet til som et led i den omfattende reform, vi er med i, hvor jeg endnu en gang skal beklage, at ikke langt flere partier har

været med til at gennemføre den kommunalreform. Det kunne have været klædeligt for Danmark, at stort set samtlige partier her i Folketinget, ligesom man gjorde i 1970, sluttede op bag kommunalreformen.

Det er en reform, der spænder meget vidt og omfatter hvert eneste menneske i dette land. Derfor synes vi, at det er meget, meget uheldigt, at man stadig væk fører de korslagte politik, sådan som jeg også ser det i forbindelse med stort set alle de mange lovforslag, der nu skal gennemføres. Der er stort set ingen reel vilje til at ville være med til at gennemføre noget som helst.

Man kan være sikker på, at når vi den 17. juni trykker på knapperne, bliver der trykket sådan, at den kommunalreform bliver gennemført. Det er der ikke skygge af tvivl om.

Formanden:

Der er en række korte bemærkninger til ordføreren, først hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

To spørgsmål til hr. Poul Nødgaard:

Når nu det om de 150 mio. kr. til de vanskeligt stillede kommuner fremhæves, er det så ikke korrekt opfattet, at de 150 mio. kr. tages fra landets øvrige kommuner og dermed betyder mindre velfærd i resten af landet? Det er det ene punkt.

Punkt 2: Vil hr. Poul Nødgaard og Dansk Folkeparti ikke erkende, at når man lægger så stramme bånd på kommunerne, som det er tilfældet nu med de rammer, der lægges ned over dem, herunder den begrænsning af deres frihed til at udskrive de skatter, der er brug for, vil der være kommuner, hvor man umuligt kan sikre den velfærd for de ældre og for børnene, som man gerne vil lokalt?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det er da rigtigt, at der er stramme bånd, men der er jo et gammelt velkendt udtryk, der hedder, at man nogle gange må sætte tæring efter næring. Jeg mener, at langt de fleste kommuner, stort set alle kommuner i dette land, har en meget forsvarlig sundheds- og socialpolitik, som vi i vort parti lægger utrolig meget vægt på, så jeg er ikke spor nervøs for, at kommunerne ikke kan leve op til det ansvar, de har.

Med hensyn til de 150 mio. kr.: De lægges jo ind i bloktilskuddet, og der vil formentlig foregå en intensiv forhandling mellem regeringen og dermed embedsapparatet om, hvordan de penge skal fordeles. Men det er jo klart, at vi ikke kan ved en sådan reform, som vi laver nu her, stå og se på, at der er nogle kommuner, der kommer ud i nogle likviditetsproblemer på grund af de ting, vi ændrer nu. Men det er nogle detaljer, som jeg ikke mener at jeg skal blande mig i. Jeg overlader det trygt og roligt til ministeren og hans embedsfolk at finde ud af, som de har gjort tidligere år, hvordan de penge fordeles til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Selvfølgelig skal svagtstillede kommuner have ekstra hjælp, det støtter vi varmt. Men det er jo ikke sådan, som det blev sagt her, at de lægges ind i bloktilskuddet. De tages fra bloktilskuddet. Det kan man ikke bare sige er en teknisk detalje, som man overlader til ministeren. Det er jo sådan set et konkret rov af penge, der ellers skulle gives til landets øvrige kommuner. Det må man da stå ved.

Så spurgte jeg helt enkelt, om Dansk Folkeparti vil vedstå, at når man stemmer for det her lovforslag, vil der være kommuner i landet, som har brug for flere penge, bl.a. til deres opgaver på f.eks. ældreområdet, fordi der kommer flere ældre i den pågældende kommune. Den pågældende kommune vil ikke kunne give den hjælp til de ældre, som den gerne vil, fordi der er lavet en lov, der forhindrer kommunen i at tilrettelægge økonomien ud fra de behov, der er.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg følger ikke hver eneste kommunes dispositioner i dette land, men jeg må udtale mig om de kommuner, jeg kender, og jeg skal nok lade være at sætte navn på dem. Det er dog stadig væk sådan, at de kommuner, jeg har kendskab til, som ligger i det område, hvor jeg selv bor, ud over en god social forsyning også har råd til at lave en lang række anlægsaktiviteter. Man kan godt stille spørgsmål, hvis man er meget økonomisk trængt, om de projekter måske ikke kunne have været skubbet et antal år ud i fremtiden. Så der er stadig væk efter min opfattelse et stort råderum for danske kommunalpolitikere, endda et meget stort råderum.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil også godt spørge ordføreren om de 150 mio. kr., der bliver mulighed for at afsætte. Det er jo lidt på samme måde som at fodre hunden med dens egen hale, men det kan vi jo sådan diskutere på et andet tidspunkt. Jeg vil godt spørge ordføreren, om det er sådan, at de 150 mio. kr. denne gang bliver uddelt efter helt objektive kriterier og ikke kun bliver givet til de flinke drenge i klassen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg går ud fra, at uddelingen af de 150 mio. kr. foregår efter nogle forskellige kriterier, som jeg ikke skal stå og gøre rede for her fra Folketingets talerstol. Vi har tidligere haft en lang række kriterier, der er indgået. Det kan være noget med antal ældre og skolebørn, og jeg ved ikke hvad, en lang række ting, og på det seneste har vi indregnet nogle andre faktorer også, når vi har fordelt penge.

Det synes jeg er en detalje, og man må afvente, til de penge bliver fordelt. Det er ikke noget, jeg vil gå dybt ind i i dag. Nu er vi optaget af at få denne her lov sat på plads, så vi sikrer, at der ikke sker en skattemæssig eksplosion i kommunerne i 2006. Det er det, der er hele grundlaget for det her lovforslag – intet andet.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Mit spørgsmål var, om de denne gang bliver fordelt efter objektive kriterier. Det kan man jo næppe sige at de er blevet i det år, der er gået. Det er baggrunden for mit spørgsmål. Så jeg vil godt høre ordføreren, om det er Dansk Folkepartis holdning, at man skal lægge de objektive kriterier ind og så uddele pengene efter dem og altså ikke sådan efter en nærmere forhandling med kommunerne.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hvis jeg skal svare, så vil jeg nok mene, at der må indgå nogle kriterier, og hvis de kriterier er nøje defineret kommune for kommune, vil det være rimeligt at fordele dem efter objektive kriterier. Men om der bliver nogle andre faktorer, som også kommer til at indgå, vil jeg ikke udtale mig om her i dag.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil godt lige gøre det med de 150 mio. kr. færdigt, for jeg synes også, det er rimeligt, at man selvfølgelig sørger for, at nogle af de vanskeligt stillede kommuner også kan få hverdagen til at hænge sammen. Kunne hr. Poul Nødgaard forestille sig, at der vil blive brugt penge til en kommune som Farum, og hvis der gør det, synes hr. Poul Nødgaard så, at det er rimeligt?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det synes jeg ikke at det ville være, så svaret er nej. Så enkelt er det. En gang imellem kan jeg svare kort, og det gjorde jeg her.

Kl. 18.30

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Vi har jo allerede i år har set, at de kommuner, som er gået sammen, har sat beløb af efter indbyggerantal til at få gennemført en kommende ny struktur. Næste år bliver beløbene betydeligt større, for der kommer man også til at skulle forberede it'en.

Synes hr. Poul Nødgaard, det er rimeligt, at kommunerne selv skal betale de penge, som reelt skyldes lovforslag herindefra, eller synes hr. Poul Nødgaard, at det er rimeligt, at det er os, som vedtager loven, der lægger de penge ud?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Nu skal vi jo først have et overblik over, hvor meget det overhovedet kommer til at koste. Vi skal måske også have et overblik over, om der på både kort og længere sigt kommer nogle besparelser, når nu kommunerne bliver større. Jeg vil blot henvise hr. Arne Toft til at se beregningerne vedrørende Bornholm, og hvordan det der er gået.

Så vil jeg gerne lige sige – og det er aftalt i forligskredsen, så det røber jeg vist ikke noget ved at sige: Hvis der bliver tale om, at kommunerne skal have nogle engangsbeløb til noget – det er jeg slet ikke sikker på de skal, men hvis de skal – så er det noget, der vil blive forhandlet ved de årlige forhandlinger mellem regeringen og så kommunerne. Det er ikke noget, forligskredsen tager sig af. Det er de årlige forhandlinger, der præcis afgør, om man bliver imødekommet på nogle punkter. Det er så finansministeren og in-

denrigsministeren, der fører disse forhandlinger på regeringens vegne.

Så kommer hele aftalen som et aktstykke over i Folketingets Finansudvalg. Der vil der også komme til at stå noget om, om man har imødekommet nogle af de synspunkter, der er fremkommet fra kommunerne. Så kan vi afgøre med os selv, om vi vil stemme for sådan et aktstykke. Det har vi hidtil gjort, fordi vi lever op til det ansvar, vi har. Hvis vi siger nej til et aktstykke om kommunernes og amternes økonomi, og hvis også Socialdemokratiet siger nej, så er der ikke nogen aftale, og så bryder det hele jo sammen.

Det kan vi ikke tage medansvar for, så hvis ikke aftalen er helt ud i skoven, hvis jeg må bruge det udtryk, så vil vi stemme for en sådan aftale. Det er helt givet. Det har vi gjort hidtil, og det ansvar vil vi også fortsat leve op til.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu brugte hr. Poul Nødgaard udtrykket, at det her forslag med fastfrysning af skatten er nødvendigt for at undgå en skattemæssig eksplosion i 2006.

Jeg vil gerne spørge hr. Poul Nødgaard, om det sådan er udtryk for den tillid, som hr. Poul Nødgaard tidligere har udtalt til sine kommunalpolitiske kolleger – det er så hr. Poul Nødgaard med en anden kasket på. Er det her udtryk for den tillid, hr. Poul Nødgaard har, når hr. Poul Nødgaard tror, at der vil komme sådan en eksplosion i skatten? Altså, hvilke konkrete udgangspunkter har man overhovedet for det her indgreb?

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det kan jeg sige ganske kort. Det var et lidt for stærkt udtryk, jeg brugte der, for hvis det her lovforslag slet ikke blev gennemført, tror jeg faktisk ikke, at ret mange kommuner ville sætte skatten op. Det her er en slags sikkerhedsventil for, at det ikke sker. Jeg tror, at langt de fleste kommuner godt er klar over, at befolkningen ikke ønsker, at skatterne stiger, og det har de fleste kommunalpolitikere efterhånden fået øjnene op for.

Læg mærke til alle de undersøgelser, der har været. De viser jo faktisk, at befolkningen er meget begejstret for det skattestop, som jeg nu kan forstå der fortsat er et stort mindretal imod her i Folketinget, meget overraskende med Socialdemokratiet. Jeg ved godt, at De Radikale er imod

skattestoppet, men det er så overraskende i dag at få bekræftet, at Socialdemokratiet nu igen er enig med Det Radikale Venstre i, at det skattestop skal fjernes. Det bliver ikke fjernet foreløbig.

Jeg synes, det er en vældig god nyskabelse. Det har vist sig, at økonomien trods alt godt kan hænge sammen i kommunerne. Vi hører hele tiden alle de der mange klagesange, at nu kan man ikke det, og nu kan man ikke det, men det viser sig alligevel, at det kommunale selvstyre i Danmark er utrolig stærkt. Jeg har selv siddet i byrådet i Ringsted i 16 år, og hvis jeg finder på en eller anden idé, vi vil, så kan vi stort set altid gennemføre den. Så der er ingen grund til panik, bestemt ikke, tværtimod.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er da glædeligt at høre, at hr. Poul Nødgaard har den opfattelse, at selv om det her lovforslag ikke var kommet på bordet med fastfrysning af skatten til næste år, så ville det sådan set ikke give de store forandringer. Men så er det jo nærliggende at stille spørgsmålet, hvorfor Dansk Folkeparti så støtter det, også ihukommende at der jo faktisk er lavet en aftale med Kommunernes Landsforening om, at skatten samlet skal holdes i ro. Ved det her forslag forhindrer man jo også, at der er nogen, der kan sætte den ned.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Hvis hr. Glahn nærlæser den aftale, der er indgået, før hr. Glahn kom i Folketinget, så er det jo klart, at når et oppositionsparti som Dansk Folkeparti, der samtidig er støtteparti for regeringen, indgår sådan en aftale, så indfører vi nogle bestemmelser. Regeringen har ønsket, at den bestemmelse skulle stå der for at være helt sikker på, at man var helt up to date på, at der ikke ske nogen opjusteringer i skatterne hverken af grundskylden eller af personskatten. Det synes vi var meget rimeligt også i relation til, at vi jo det seneste år netop har haft det, at kommunerne under et ikke måtte forhøje skatten, og det er jo faktisk gået ganske udmærket.

Det her forslag er så lidt andet, men når nu ministeren runder af på et givet tidspunkt, tror jeg, at det her forslag måske kan gennemgå nogle forandringer, som selv både Socialdemokratiet, Radikale og SF og Enhedslisten vil synes om. Det vil jeg både håbe og tro. Det bliver ikke lige

præcis det forslag, der ligger her, men intentionerne bag det ændres der ikke ved.

Kl. 18.35

Formanden:

Tak til hr. Poul Nødgaard. Og så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Der er tale om et godt lovforslag, som vi Konservative kan støtte. Vi finder, at forslaget er en del af aftalen omkring kommunernes økonomi, og det betyder, at udgiftsvæksten for 2005 kan reduceres. Kommunernes budgetterede udgifter overskrider allerede for visses vedkommende det aftalte niveau. Der er derudover tale om, at der i forbindelse med budgetlægningen for 2006 og i forbindelse med kommunalreformen kan være behov for at understøtte en hensigtsmæssig økonomisk adfærd i kommuner og amter. Forslaget indebærer, at kommunerne og amtskommunerne skal deponere en del af deres frie likviditet beregnet som en andel af deres samlede udgifter. Samtidig betyder forslaget, at de kommunale skatteprocenter for 2006 fastfryses. Det kan medvirke til at skabe stabilitet op til kommunalreformen.

For amtskommunerne betyder det, at der ud over likviditetsbindinger og fastfrysninger af skatteprocenterne indføres en obligatorisk statsgaranti for 2006, således at der ikke skal ske en efterfølgende regulering som følge af, at amterne bliver nedlagt.

Man kunne spørge, om vi på denne måde er i gang med at sætte det kommunale selvstyre ud af kraft. Det mener jeg ikke. Hensigten er ikke at sætte det kommunale selvstyre ud af kraft, men at sikre en stabil økonomisk udvikling uden væsentlige økonomiske beslutninger, der efterfølgende kan sættes spørgsmålstejn ved.

For kommunerne kan det have en vis betydning at kunne regulere skatten for 2006. Der kan være kommuner, der kommer i likviditetsproblemer på grund af dette forslag, og til dem er der afsat en tilskuds pulje. For de kommuner, der ikke skal sammenlægges, og som har mulighed for det, kunne det måske være en mulighed at sætte skatten ned. Det vil jeg som konservativ have vanskeligt ved at sætte mig imod. For dem, som skal sammenlægges, kunne det måske også være en mulighed, at de tilpassede skatteprocenterne.

For amterne har skatteprocenterne ligget stabilt i en årrække, og der har kun været få æn-

dringer. Samtidig skal amterne nedlægges, og det er derfor en helt anden sag for dem. Fastfrysningen af skatteprocenterne er derfor uden egentlig reel betydning, mens likviditetsbindingen jo kan betyde, at visse amter ikke kan gennemføre deres budgetterede udgifter og må søge om tilladelse til visse projekter.

Samtidig kan der jo være mulighed for, at amterne kan fortsætte deres formuepleje og kan foretage modregning, hvis de har oprettet en kassekredit.

På grund af usikkerheden i overgangsperioden, hvor der også kommer et kommunalvalg den 15. november, finder jeg det fornuftigt at gennemføre dette forslag af hensyn til stabiliteten i den offentlige økonomi.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Jeg vil godt spørge hr. Christian Wedell-Neergaard, om ikke han synes, det havde været mere fornuftigt, hvis man havde forsøgt at forhandle det her, således at man havde fået en forhandlingsløsning med Kommunernes Landsforening frem for at gennemføre det her ved et diktat.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Efter de oplysninger jeg har, har der været gennemført forhandlinger med Kommunernes Landsforening, og der har man bl.a. drøftet forholdet omkring de kommuner, der ikke skal sammenlægges. De skal have en mulighed for at sætte skatten ned, hvis der er et grundlag for det i deres budgetter, og det er noget, jeg synes er en sympatisk idé.

Derudover er det også oplyst for mig, at Kommunernes Landsforening i princippet kan tilslutte sig reglerne om deponering, således som de ligger i lovforslaget. Derved er der jo allerede nu skabt om ikke enighed så i hvert fald forståelse for lovforslaget også fra Kommunernes Landsforening.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Men det fremgår jo klart, at der med hensyn til deponeringen er indgået en aftale regeringen og KL imellem den 23. februar 2005, så der er ingen problem i det.

Kl. 18.40

Der, hvor jeg ser problemet, er, at man ikke har villet forhandle om skattestoppet. Hvis det er rigtigt, at der har været forhandlinger, kan jeg

ikke forstå, at det så ikke er gået ud til os andre, at vi ikke også har fået besked om det. Det er helt i orden, at noget bryder sammen, så kunne det måske være, at man kunne have større forståelse for det. Jeg er enig med dem, der har sagt i dag, at det ikke ville have ændret noget som helst. Vi er i et valgår, og det er ikke lige sådan et år, hvor kommunerne sætter skatten mest op.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Nej, det er rigtigt, at incitamentet for kommunerne til at sætte skatten op jo ikke er der. De skal jo også ud i en valgkamp inden den 15. november. Men det er netop som følge af, at vi har både valgkamp, og vi har kommunalreform på en gang, derved kan der opstå en vis ustabilitet. Og dette lovforslag sikrer, at der ikke er ustabilitet omkring kommunernes skatteprocenter og igangsættelse af større projekter her op mod ultimo.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Og så er det hr. Ole Glahn som ordfører.

Ole Glahn (RV):

Regeringen har den 23. februar indgået en aftale med Kommunernes Landsforening om en midtvejsregulering af udligning af beskatningsgrundlag for kommunerne for 2005 i 2005 på baggrund af de faktisk opgjorte folketal pr. 1. januar 2005.

Aftalen indeholdt også en begrænsning af væksten i de selvbudgetterede udskrivningsgrundlag for hver enkelt kommune, en likviditetsbinding fra 2005 til januar 2007, likviditetsbinding for kommuner, hvis forsyningsvirksomheder under et i 2005 budgetterede med at oparbejde et overskud, og endelig en modregningsordning i 2006 over for kommuner, der i 2005 øger en allerede oparbejdet gæld i forsyningsvirksomhederne og/eller nedbringer et tilgodehavende hos forsyningsvirksomhederne.

Denne del af lovforslaget bygger som sagt på en aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening. En del af baggrunden for aftalen er, at kommunernes budgetterede udgifter for 2005 overskrider den udgiftsramme, der lå til grund for økonomiaftalen fra juni 2004 om kommunernes økonomi for 2005.

Der er således en konkret baggrund at handle ud fra. Der har været en forhandling med Kommunernes Landsforening, og der er fundet en

fælles løsning. Den løsning er vi i Det Radikale Venstre positive over for. Vi mener, at det er vigtigt, at de aftaler, der laves med kommunerne om deres fælles udgiftsudvikling, skal overholdes. Vi mener, at kommunernes økonomi er så væsentlig en del af den samlede offentlige økonomi, at der naturligvis skal en styring til. Det er der under denne regering, og det var der også under den tidligere regering, hvor vi deltog.

Det er en god tradition, at grundlaget for og indholdet i en aftale om en sådan økonomisk udvikling skabes gennem forhandling mellem regeringen og Kommunernes Landsforening og også Amtsrådsforeningen. Det er en langvarig og en god tradition, som også er med til at danne grundlaget for, at vi samlet kan føre en ansvarlig økonomisk politik her i landet.

Derfor er det så meget desto mere overraskende, at regeringen, uden at have forhandlet med KL og Amtsrådsforeningen, i den anden del af lovforslaget foreslår en fastfrysning af kommunernes skatter, dækningsafgiften, grundskyldspromillen samt amtsskatterne. Vi forstår overhovedet ikke årsagen til denne efter vores opfattelse meget ukloge fremgangsmåde, ej heller hvad begrundelsen overhovedet er for forslaget.

Som jeg var inde på for et øjeblik siden, mener vi, at den aftale, der ligger, om at kommunerne under ét ikke må hæve skatten, er en sikkerhedsventil på det her område. Vi mener også, at kommunerne opfører sig ansvarligt, og det vil sige, at man de i de forhandlinger, som nu foregår i forbindelse med sammenlægninger, jo laver aftaler med hinanden om, hvordan grundlaget skal være for den økonomiske udvikling, og man er ikke ude på at snyde hinanden. Det er en tillidsopbygning, og den bryder man ikke, denne tillidsopbygning, som er i forslaget for de nye kommuner, ved egenhændigt at begynde at lave skatteeksklusioner.

Hvorfor er det her ikke forhandlet med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen? Er det, fordi regeringen ikke ønsker, at der skal foretages nogle ændringer i forslaget? Er det, fordi regeringen ønsker at vise, at den på trods af mange udtalelser ikke har tillid til kommunerne og slet ikke, når det kommer til stykket?

Vi er meget kede af det her forslag vedrørende fastfrysningen. Jeg kan sige, at vi fra Det Radikale Venstres side er modstandere af det. Vi kan glæde os over, at der nu tilsyneladende kommer en optøning, man kan måske ligefrem

bruge udtrykket, at man sådan indirekte trækker store dele af forslaget tilbage, fordi der bliver mulighed for, at man kan tilpasse skatten også nedad.

Vi hører, at der kan komme andre forslag. Det var hr. Poul Nødgaard, der var inde på, at der kunne tænkes at komme andre ændringsforslag under behandlingen, og det ser vi frem til. Men sådan som forslaget ligger nu, kan vi i hvert fald ikke støtte det.

KL 18.45

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

De Radikale siger: Vi forstår overhovedet ikke behovet. De fremstiller det, som om det er helt unødvendigt og overflødigt. Derfor er det uforståeligt for hr. Ole Glahn.

Nu går jeg ud fra, at hr. Ole Glahn er helt opmærksom på, at så lyserød er virkelighedens verden ikke. Man kan af og til blive klogere af at se på de faktiske forhold. Vi kender jo tallene for udviklingen i den decentrale økonomi i den offentlige sektor i 2004, som havde et alvorligt skred. 2005 ser lidt voldsomt ud, så jeg ved ikke, om det er grundlaget for, at hr. Ole Glahn siger, at der ikke er grund til noget som helst.

Skal jeg tage det som udtryk for, at Det Radikale Venstre, hvis nu de havde magt, som de havde agt, bare ville lade stå til uanset en faktuel udvikling? Er det radikal politik?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det er ikke og har aldrig været radikal politik. Det var heller ikke det, som jeg sagde i mit indlæg at vi ville gøre. Jeg sagde, at jeg faktisk syntes, at det var rimeligt, at der var indgået en ny aftale med Kommunernes Landsforening på grundlag af den ubalance, der var i forhold til den aftale for 2005, som blev indgået i 2004. Der synes vi, at det er rimeligt, at man har indgået en aftale; vi synes, at det er vigtigt, at man har en aftale.

For Det Radikale Venstre er det principielt helt afgørende, at det kommunale selvstyre respekteres, og en central del af det lokale selvstyre er retten til at udskrive skat. Når man så i forvejen har en aftale om, at skatterne samlet skal være i ro, mener jeg ikke – og det har jeg heller ikke i dag kunnet høre nogen konkrete eksempler på – at der er nogen grund til den her frygt. Jeg mener ikke, at det er nødvendigt at komme med dette indgreb.

(Kort bemærkning).

Leif Mikkelsen (V):

Det vil sige, at hr. Ole Glahn på trods af de faktuelle forhold mener, at dette lovforslag er fuldstændig overflødigt. Det vil sige, at hr. Ole Glahn ikke går ind for, at man skal bruge de virkemidler, der er nødvendige for at sikre en fornuftig økonomi og en god start for kommunalreformens igangsættelse, så vi sikrer grundlaget for et godt kommunalt selvstyre.

Det er overraskende, at hr. Ole Glahn ser fuldstændig bort fra den udvikling, der har fundet sted – vi kan jo alle sammen drømme om en anden udvikling – nemlig at der er tendenser til, at der sker et forbrug, der bestemt ikke overholder de tal, der er. Derfor er forslaget en sikkerhed for, at man skaber et godt grundlag for kommunestyret.

Vil man overhovedet ikke anerkende det i Det Radikale Venstre, eller er det sådan smart oppositionspolitik, at man ikke kan lide lugten i bageriet og det derfor er bedre at sige: Uha, det her vil vi ikke røre ved?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg understregede i mit svar første gang til hr. Leif Mikkelsen, at vi synes, at det er rimeligt, at man i samarbejde med Kommunernes Landsforening sikrer, at økonomien er i orden. Men jeg mener ikke, at jeg på noget tidspunkt, ikke under debatten i dag og heller ikke tidligere, har fået kendskab til, at der skulle være grundlag for at gribe ind og fastfryse skatterne. Det er den del af forslaget, vi behandler her i dag, som vi er modstandere af.

Vi hørte hr. Poul Nødgaard, der sagde, at han faktisk heller ikke mente, at det var nødvendigt at fremsætte forslaget. Derfor synes vi, at det er en fejl, regeringen har begået, og det ville være en stor ære, hvis regeringen ville sige, at den trak forslaget tilbage. Jeg mener nemlig ikke, at der er noget som helst belæg for, at der er grund til at gribe ind over for skatterne.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det tror jeg ikke at hr. Ole Glahn skal glæde sig alt for tidligt til, for nu er lovforslaget fremsat, og det er jo netop med henblik på at skabe stabilitet om kommunernes økonomi i et valgår, hvor vi efterfølgende skal gennemføre kommunalreformen. Kan hr. Ole Glahn ikke anerkende, at

det her er en måde at skabe stabilitet i den kommunale sektor på?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg ville anerkende det, hvis der var en begrundet formodning om og nogle konkrete eksempler på, at det her ville forekomme. Det mener jeg ikke er tilfældet, og jeg mener faktisk, at der er mange argumenter for, at det ikke vil være tilfældet. Jeg prøvede at sige lidt om det i mit indlæg, nemlig at de kommuner, der skal sammenlægges, nu indgår i nogle forhandlinger, og i de forhandlinger indgår jo også, at man ikke skal begynde at snyde økonomisk på vægten.

Hvis man i sådan en situation, hvor man har tillid til kommunalpolitikere, tror, at de vil gå ud og opskrive skatterne på nuværende tidspunkt, så mener jeg, at man tager fuldstændig fejl herindefra.

Man begår den skade at sende et signal til kommunerne og til kommunalbestyrelserne om, at man ikke har tillid til, at de kan løfte den her opgave. De, der deltog i Kommunernes Landsforenings delegeretmøde, og ministeren har i hvert fald fået klar besked om, at det her er et meget fejlfrettet indgreb.

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jamen er det ikke sådan, at det skaber en mulighed for at sikre kommunernes økonomi og det indkomstgrundlag, som gælder i kommunerne, at fastfryse skatteprocenterne? Hvis der er kommuner, der ikke skal sammenlægges, har vi i dag åbnet op for, at de, hvis der er basis for det i budgettet, kan nedsætte deres skatteprocenter. Vil det ikke også være en fornuftig ting?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

For det første mener jeg, at de rammer, der nu ligger, med hensyn til at kommunerne samlet ikke må hæve skatterne, er en sikring af, at det ikke løber løbsk, hvilket udtryk blev brugt tidligere her i debatten. For det andet mener jeg, at det sætter nogle helt unødige og urimelige rammer for de kommuner, som vil foretage en glidende overgang for borgerne fra den nuværende situation til den tilstand, der vil komme efter kommunesammenlægningen. Nu kan jeg så høre, at der vil komme ændringsforslag i forbin-

delse med, at man også kan få mulighed for at sætte skatten ned.

Jeg mener stadig væk, at det er unødvendigt det her, og det er ikke udtryk for radikal uansvarlighed. Tværtimod er det udtryk for, at vi i Det Radikale Venstre har tillid til det kommunale selvstyre, også i denne afgørende situation.

Formanden:

Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Regeringen og Dansk Folkeparti har nu med Danmarks kommuneparti nummer et, Venstre, i spidsen sagt endegyldigt farvel til det kommunale selvstyre.

Først fik vi skattestopet, siden loven om brug af anlægsmidlerne, og nu har regeringen så fremsat lovforslaget om binding af kommunernes og amternes overskudslikviditet samt fastfrosset de kommunale skatter i 2006, samtidig med at udligningsreformen er blevet udskudt utallige gange.

Man kan selvfølgelig sige, at alt det her ligger smukt i forlængelse af kommunalreformens politiske amputering af regionerne, da de nu fratages muligheden for at udskrive skatter og foretage egne prioriteringer i medfør af kommunalfuldmagten. Men efter SF's opfattelse er en af hovedhjørnestenene i det lokale selvstyre netop muligheden for at tilrettelægge det lokale serviceniveau på baggrund af lokale og politiske krav og ønsker. Her er den lokale skatteudskrivning altså helt nødvendig, både fordi den giver mulighed for lokal prioritering, og fordi den ansvarliggør lokalpolitikkerne.

Samtidig erkender vi i SF, at kommuner og amter igennem mange år også har påtaget sig et ansvar for den almindelige økonomiske politik, sådan at man har undgået overophedning af økonomien. Men efter SF's mening er det ikke kommuners og amters aktuelle kamp for at bevare et anstændigt serviceniveau, som i disse år truer samfundsøkonomien. Forklaringen herpå skal snarere findes i regeringens ufinansierede skattelettelser, øgede belåningsmuligheder af friværdier i fast ejendom m.m.

Derfor synes vi, at det er at rette bager for smed at lægge yderligere stramme tøjler om kommunerne, ikke mindst når regeringen i den netop overståede valgkamp ikke holdt sig tilbage for at love bedre skoler, mere kvalitet i dagpasningen og et opgør med stopurstyranni i ældreplejen.

Derudover synes vi også, at det er dybt bekymrende, at regeringen tilføjer et ekstra skattestop til alle kommuner i 2006. Det er blot 1½ måned eller 2 måneder siden, at man har rejst sig fra forhandlingsbordet. Hvordan skal kommunerne have tiltro til sådan en aftalepartner? Ja, ministeren kender jo godt svaret, for jeg mindes ikke, at en indenrigsministers hilsmingstale er blevet mødt med en så isnende kulde på et delegeretmøde i KL, som vi oplevede det for godt en måneds tid siden.

Man kan håbe, at det er starten på et lille oprør fra Venstres kommunale bagland, for ellers ser det faktisk sort ud.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var lige til en lille bemærkning fra SF's ordfører, som jeg forstod sådan som en tilslutning til, at man gennem aftaler holder kommunernes økonomi i en stram snor. Citatet var: »at undgå overophedning af økonomien«. Er det SF's politik, at man for at undgå det, SF her kalder en overophedning af økonomien, skal lægge grænser for, hvilket velfærds- og serviceniveau de vil have ude i de enkelte kommuner?

KL 18.55

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg sagde i min ordførertale, at kommuner og amter igennem mange år har påtaget sig et ansvar for den almindelige økonomiske politik. Det mener jeg faktisk er noget helt andet, end det hr. Frank Aaen spørger til.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er jo lidt svært at vide, om det bare var et citat, eller om det var SF's politik. Derfor ville jeg gerne være helt sikker på, at SF ikke tilslutter sig den politik, som Amtrådsforeningen og Kommunernes Landsforening har ført i årevis, hvor de har underlagt sig skiftende regeringers krav til en meget stram økonomisk politik. Det har jo betydet, at man i en lang række kommuner ikke har kunnet have det velfærdsniveau, som man lokalt gerne ville have haft.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg kan berolige hr. Frank Aaen med, at SF har ikke skiftet politik på det her område.

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Det er vores opfattelse – det vil jeg gerne starte med at sige – at man sagtens kan udvide velfærden i det her samfund uden at sætte skatterne op. Man kan f.eks. bare bruge dagpengene aktivt – det har vi dokumenteret gang på gang her fra talerstolen – idet det er sådan, at man, hvis man overførte de dagpenge, der betales til de arbejdsløse, til kommunerne, kunne oprette en lang række helt ordinære stillinger inden for velfærden, uden at det ville koste den samlede offentlige økonomi et væsentligt beløb overhovedet.

Man kunne sagtens gøre en masse for at få mere velfærd til de ældre, flere til at passe børn, flere til at reparere vores skoler, en bedre undervisning, uden at det på nogen måde ville berøre den samlede økonomi. Det er kun et spørgsmål om ideologi og om, at man ikke ønsker flere ansatte i kommunerne.

Så det, vi nu siger fra Enhedslistens side, skal ikke tages som et udtryk for, at vi synes, at det er nødvendigt at hæve skatterne her i landet. Vi mener faktisk, at vi kan komme langt inden for det nuværende skatteniveau. Men når man nu ikke kan følge os i den tankegang, nemlig at vi kan aktivere dagpengene til ordinære stillinger, så er det jo sådan, at det, når vi har et skattestop, så rigtigt som det er, er en underminering af det kommunale selvstyre.

Når man nu foreslår, at retten til at udskrive skat til hospitaler og til hele sundhedsområdet og dermed til at være med til at bestemme, hvilket niveau vi vil have inden for sundhedsområdet, fjernes ved at nedlægge amterne og deres ret til skatteudskrivning, er det en underminering af det kommunale selvstyre.

Når man fremsætter sådan et lovforslag som det i dag, hvor man siger, at kommunerne skal deponere en del af deres likviditet, kan vi jo i bemærkningerne se, at det betyder, at den deponering skyldes, at man vil have reduceret de kommunale budgetter i 2005.

Man ønsker altså kommunale nedskæringer i 2005 og at lægge bånd på den kommunale udvikling i økonomien i 2006 – det er selve formålet med deponeringsdelen – og desuden at eliminere retten til at fastlægge skatteprocenterne i 2006, så er der altså ingen anden konklusion, at

man endnu en gang formindsker det kommunale selvstyre.

Det kan man selvfølgelig mene om, hvad man vil. Det er selvfølgelig lidt fantastisk at høre en ordfører sige, at det her er for at forsvare selvstyret, men sådan er der jo så meget i politik. Man kan forsvare noget ved at kalde det det modsatte af, hvad det er.

Men jeg synes – vi har prøvet et par gange med de korte bemærkninger, og det håber jeg så at ministeren vil svare mere klart på – at Dansk Folkeparti og regeringen, når man i den grad her begrænser det kommunale selvstyre, også åbent må erkende, at de har et ansvar over for de kommuner, hvor der ikke er økonomi til at give borgerne i kommunen den velfærd, som der lokalt er flertal for.

Det kan ikke nytte noget, at man bliver ved med at synge den sang, at det er kommunernes ansvar, hvor meget velfærd der er til de ældre, ansvaret for, hvor mange der er til at passe børnene i daginstitutioner, hvor gode skoler der er osv. Man kan altså ikke blive ved med at sige: Det her har vi ikke noget ansvar for.

Det er simpelt hen hyklerisk, hvis man ikke vil påtage sig et reelt ansvar for det, man gør, nemlig at man nu lægger så stramme og så detaljerede stramme rammer for kommunernes økonomi. Så må man her også sige, at regeringen og Dansk Folkepartis samvirke selvfølgelig har et ansvar for, at der er kommuner, der må skære ned, at der er kommuner, der ikke kan give den velfærd, de gerne ville vedtage for deres borgere.

Kl. 19.00

Så vil jeg lige sige om de 150 mio. kr., som man vil give til vanskeligt stillede kommuner, at vi er helt med på at støtte vanskeligt stillede kommuner. Selvfølgelig er vi det, men vi er altså imod, at pengene tages fra landets øvrige kommuner. Hvis de så oven i købet skal gå til – det vil jeg gerne have et klart svar fra ministeren på – delvis at finansiere festen i Farum, og med festen mener jeg ikke borgernes fest, der mener jeg Venstres fest i Farum Kommune, synes vi altså, at det er en hån. Jeg håber da, at ministeren kan afkræfte, at det er tilfældet: at man ikke uden videre vil tage penge fra landets øvrige kommuner og overføre dem til Farum Kommune via dette lovforslag. Så vidt jeg kan se i lovtæksten, er der ikke noget, der forhindrer, at det kan ske. Vi kan jo nu høre, om det er noget, der kan ske, eller om det helt kan udelukkes.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for debatten, hvor jeg kunne konstatere, at regeringen nu har opbakning til at fremme den her sag ved lovgivning med afsæt i det lovforslag, der ligger her, men med en række justeringer, som jeg skal vende tilbage til om et øjeblik. Det er jo rart at kunne konstatere.

Derudover synes jeg i øvrigt, at det har været en spændende debat at lytte til, fordi der jo er en opposition i salen, som er imod lovforslaget, men der synes ikke at være nogen linje i modstanden. Den spænder lige fra hr. Frank Aaen, der synes, at kommunalt selvstyre betyder kommunal autonomi og fuldstændig frihed til at se den enkelte kommune løsrevet fra den øvrige samfundsøkonomi – at man bare kan sejle derudad – til andre mere respektable synspunkter, f.eks. udtrykt af Det Radikale Venstre, som faktisk erklærer sig enige i halvdelen af lovforslaget og sådan set, for så vidt angår den anden halvdel, ikke kan støtte det, fordi man synes, at formålet kan nås af sig selv. Det er da en positiv tilgang til det.

Imellem de to yderpunkter noterede jeg så hr. Arne Tofts indlæg, som jeg ikke rigtig kunne få hoved og hale i, men det var spændende endda at lytte til. Specielt synes jeg, at det var spændende, at vi fik et meget klart dementi af de ny meldinger, der har lydt fra Socialdemokratiet hen over weekenden. Der er øjensynlig ikke hold i, at skattestoppet skal afskaffes. Det vil overhovedet ikke – det er hr. Arne Tofts egne ord – blive en del af grundlaget for en eventuelt ny S-ledet regering. Det er da klare meldinger; så kender vi ligesom Socialdemokratiet igen.

Må jeg så ikke omkring lovforslaget i øvrigt sige, at det rummer to dele. Lovforslaget er dels en meget konkret udmøntning af den aftale, som regeringen indgik den 23. februar med KL, hvor formålet, hvilket hr. Ole Glahn rigtigt påpegede, har været at begrænse væksten i de kommunale udgifter i 2005, fordi kommunerne har budgetteret med et udgiftsniveau, der overstiger det, der blev aftalt med kommunerne sidste år. Herudover – det er så lovforslagets anden del og også det, der har påkaldt sig opmærksomhed både her i salen og ved andre tidligere lejligheder i det offentlige rum, hvor forslaget har været diskuteret – tilsigter lovforslaget at understøtte en hensigtsmæssig økonomisk adfærd for kommunerne op til kommunalreformen.

Det er sådan set et udtryk for rettidig omhu, fordi det jo ikke kan undgås, at der, når vi bevæger os fra en situation med 271 kommuner til en situation med måske kun 98, højst 99, kommuner, er en risiko for, at der skabes en vis uro, en vis usikkerhed i kommunerne. Det er i det lys, at vi har vurderet, at det vil være hensigtsmæssigt at fastfryse de kommunale skatter i de sidste år op til reformen, sådan som vi i øvrigt også finder støtte for det i den aftale, som regeringen indgik sidste år med Dansk Folkeparti om kommunalreformen, hvoraf det klart fremgår, at vi sådan set havde til sinds at udvise det mod, der skulle til for at sikre, at vi kommer tørskoet igennem det vadede, vi nu er på vej ud i. Det giver efter vores opfattelse størst mulig tryghed både for kommunerne og for borgerne.

KL 19.05

Nu har der været meget fokusering på det med skattestigninger og på, hvorfor vi overhovedet lovgiver om det. Det har også været fremme i debatten, at vi befinder os i et valgår. Det er da også rigtigt, at man, hvis man kigger historisk på det, vil se, at den kommunale lyst til at kaste sig ud i skattestigninger ikke synes at være mest udtalt i de år, hvor der er kommunevalg. Det medgiver jeg gerne.

Men jeg vil gerne understrege, at lovforslaget sådan set også har det modsatte sigte, nemlig at undgå utilsigtede skattelettelser. Det her handler dybest set om solidaritet. Det her handler om, at de nye kommuner skal fødes på en ordentlig måde. Lige så urimeligt det ville være, at man i en kommune, der er på vej ind i en ny kommunedannelse, foretog en uhensigtsmæssig opskrining af kommuneskatten for eventuelt at få skaffet et provenu, der kunne bruges til at sætte ting og sager i gang i ens egen kommune i forvisning om, at andre så skulle være med til at finansiere det på sigt, lige så forkeret ville det være, hvis en kommune med en større likviditet end de kommuner, man nu skal danne fælles kommune med, brugte de sidste år, inden man indgår i det nye fællesskab, til at give borgerne i den kommune en massiv skattelettelser, som så ville betyde, at man mødte mindre formuende op i det nye ægteskab, end man egentlig havde planlagt.

Det er præcis derfor, at forslaget her ikke kun handler om at værne om skattestoppet, som er en grundpille i regeringens politik, men mere præcist handler om at sikre, at de 98 eller 99 nye kommuner fødes på en ordentlig måde. Der er det sådan set lige så vigtigt at sikre sig imod

skattelettelser, der egentlig ikke kan hænge sammen, som det er at sikre sig mod det modsatte, nemlig utilsigtede skattestigninger.

Det er også derfor, at jeg blankt kan afvise, at lovforslaget her er et indgreb i det kommunale selvstyre eller første skridt til afskaffelsen af den kommunale skatteudskrivningsret. Det er sådan set helt forkert. Regeringen er varm tilhænger af det kommunale selvstyre. I modsætning til andre, der har taget ordet i deres mund her i dag, har vi i den kommunalreform, vi har fremlagt, meget klart dokumenteret, at vi ønsker at styrke primærkommunerne som en hovedaktør i velfærdssamfundet. Det står jo i skærende kontrast til de flotte taler, der har været holdt her i dag, og som viser sig at være fuldstændig indholdsløse, når man kradser i det, fordi der ikke er nogen parathed til at flytte opgaverne ud.

Vi ønsker sådan set blot at sikre, at de nye kommuner kommer til verden på en måde, hvor man netop med rimelighed fortsat kan tale om kommunalt selvstyre. Det er også derfor, at jeg her fra talerstolen meget klart kan sige, at vi også ønsker at normalisere økonomistyringen i forhold til kommunerne, når vi er kommet godt i land med kommunalreformen.

Sigtet her er altså at fastfryse skatterne for at bringe kommuner og borgere sikkert igennem overgangen fra det gamle system til det nye. Det tilsagn, som jeg giver her, og som jeg også gav på KL's delegeretmøde, er, at kommunerne dernæst igen vil få friheden til selv at fastsætte deres skatteprocent.

Så vil jeg gerne sige, at jeg har haft mulighed for at diskutere dette lovforslag med Kommunernes Landsforening på to møder. Desuden har der været ført en række drøftelser af forslaget på embedsplan, og regeringen har forståelse for en række af de synspunkter, som Kommunernes Landsforening fremfører vedrørende forslagets enkelte elementer. Jeg kan henvise til KL's høringsvar.

Med hensyn til deponeringsdelen, som altså er en opfølgning på en aftale med KL fra den 23. februar 2005, er regeringen således indstillet på at imødekomme disse forhold. Jeg er enig med KL i, at lovforslaget vil kunne forbedres på visse punkter. Jeg kan nævne muligheden for at efterregulere likviditetsbindingen, muligheden for at udøve formuepleje og muligheden for at modregne kassekredittræk; jeg kan i det hele henvise til høringsnotatet. Jeg mener faktisk, at jeg oven på de møder, jeg har haft med KL, er i en situati-

on, hvor jeg må sige, at der er enighed med KL om disse forhold.

Vedrørende lovforslagets anden del, skattedelen, har Kommunernes Landsforening fremført, at foreningen ikke kan støtte sigtet med forslaget, forstået således at foreningen mener, at det skulle være muligt at sikre overholdelse af skattestoppet inden for aftalesystemets rammer.

KL 19.10

Jeg må altså konstatere, at det ikke vil være muligt at få Kommunernes Landsforenings støtte til denne del af lovforslaget. Jeg har på den anden side forstået på Kommunernes Landsforening, at lovforslaget, hvis det desuagtet gennemføres – og det er regeringens intention – teknisk vil kunne forbedres på visse punkter.

Derfor vil regeringen på den baggrund overveje en ændring af lovforslaget, således at det skal være muligt for kommuner, der ikke skal sammenlægges med andre kommuner, at sætte skatten ned i 2006. Desuden bør det være muligt, at kommuner, der skal sammenlægges, indbyrdes kan hæve og sænke skatterne med henblik på at nærme sig et fælles niveau. Det vil formentlig kræve en form for godkendelsesprocedure, eller man kunne måske tale om en clearingcentral. Det vil ministeriet overveje i den allernærmeste fremtid, hvorefter vi vil stille ændringsforslag til lovforslaget efter de retningslinjer, jeg her har antydnet, og som altså er retningslinjer, der nu udkrystalliseres oven på gode møder med Kommunernes Landsforening.

I det lys håber jeg også, at nogle af de mere ansvarlige partier, der her har ytret sig kritisk om lovforslaget, vil ende med at kunne støtte lovforslaget.

Jeg noterede mig i hvert fald, at hr. Ole Glahn gjorde meget ud af at betone, at Det Radikale Venstre ikke kunne støtte lovforslaget i den form, som lovforslaget lå her. Jeg tilkendegiver nu her, at regeringen på en række områder vil stille ændringsforslag, der følger den linje, der er resultatet af de drøftelser, jeg har haft med Kommunernes Landsforening. Med det skal jeg udtrykke et ønske om, at der kommer bredere opbakning til lovforslaget, når vi kommer frem til tredje behandling.

Jeg synes, at det ville være et flot signal, at de partier, der i øvrigt nu i større og større udstrækning gerne vil vedkende sig kommunalreformen, også meget aktivt tager et ansvar for, at vi kommer på plads med kommunalreformen, uden at det har sat sig i et uhensigtsmæssigt ud-

giftsløft eller i et uhensigtsmæssigt løft af skatterne.

Med de ord skal jeg stille mig til rådighed for det udvalgsarbejde, som jeg håber vil forløbe hurtigt, således at grundlaget for styringen af kommunernes økonomi i 2006 kan være kendt i så god tid som overhovedet muligt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ministeren slipper ikke så let. Der er nogle spørgsmål, fra hr. Frank Aaen som den første.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Lad nu fare, at ministeren betegnede det at forsvare det kommunale selvstyre som et ønske om, at det bare skal sejle derudad.

Jeg havde to præcise spørgsmål, som jeg gerne vil have svar på. Det ene er, om den her lov skal bruges til i det skjulte, finansieret af landets øvrige kommuner, delvis af finansiere Venstres eventyrpolitik i Farum Kommune. Der må kunne svares på, om det er hensigten eller ikke er hensigten.

Det andet er, om regeringen med dette lovforslag vil påtage sig det direkte medansvar, der ligger i, at det måske betyder, at nogle kommuner kommer til at skære ned i deres 2005-budgetter og dermed opnår mindre velfærd, end de havde planlagt, og også betyder, at der i 2006 vil være en lang række af landets kommuner, som bliver nødt til at give deres borgere en ringere velfærd, end de havde planlagt.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan klart afvise, at vi har nogen som helst ambitioner om i det skjulte at støtte nogen som helst kommune, det være sig Farum Kommune eller andre kommuner. Alt, hvad vi gør, gør vi i det åbne rum, og sigtet med lovforslaget her er ikke rettet mod Farum Kommune.

Til det andet spørgsmål må jeg sige, at det kan jeg ikke bekræfte, hvis det var en bekræftelse, man gik efter. Og måske kan jeg alligevel.

Lovforslaget her tager jo netop sigte på at sikre, at kommunerne har det forbrug i 2005, som er planlagt – det var det, der blev spurgt til – fordi den plan sådan set blev konstrueret i sommeren 2004 i en aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening for 2005. Det var der, man planlagde det kommunale forbrugsrum i

2005, og lovforslaget tager præcis sigte på at sikre, at det rum respekteres.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, at det er lidt svært at få klare svar ud af ministeren. Det må kunne siges helt åbent, at det her går ud på, at man skal have skåret i de kommunale budgetter i 2005. De budgetter, der er vedtaget for 2005, er efter regeringens opfattelse for høje, og dette lovforslag skal sikre, at der skæres i dem, og det betyder selvfølgelig mindre velfærd.

Det må da også kunne siges helt klart og uden omsvøb, at det her betyder, at nogle kommuner i 2006 vil få en mindre velfærd for deres borgere end den, de ville have planlagt, for der var jo ikke nogen grund til at vedtage loven, hvis det ikke var hensigten.

KL 19.15

Hvad angår Farum, vil vi gerne lige have det i helt klar tekst: Skal den her lov bruges til at tilføre Farum Kommune penge fra landets øvrige kommuner, eller er det helt udelukket, at det vil ske? Det må der kunne svares ja eller nej til.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det her handler ikke om regeringens opfattelse, men sådan set om en fælles opfattelse mellem regeringen og kommunerne.

Regeringen og kommunerne har sidste år indgået en økonomiaftale for 2005, som i øvrigt flytter en meget stor del af det øgede råderum, der er i dansk økonomi, ud til netop kommunerne. Og lovforslaget her sigter med afsæt i en aftale med kommunerne på at skabe respekt om det aftaleforbrugsrum. Det er det, der sker her.

For så vidt angår den anden del af forslaget, så kan jeg ikke bekræfte, at lovforslaget her fører til servicereduktioner. Nej, lovforslaget her skaber sikkerhed for, at vi ikke får en utilsigtet udvikling af skatterne. Det skaber tryghed for borgerne. Vi anerkender, at der kan være kommuner, der med en uændret skatteprocent kommer i bekneb. Det er baggrunden for, at der afsættes et beløb via bloktilskuddet, som kan bruges til at give et særligt tilskud til kommuner i den situation. Så der er sådan set ingen, der mister noget her.

For så vidt angår Farum, er der ingen, der har tænkt på Farum i relation til lovforslaget her. Jeg kan i øvrigt oplyse, at Farum Kommune i inde-

værende år har modtaget et tilskud finansieret via den særlige pulje, der er for vanskeligt stillede kommuner i hovedstadsområdet. Jeg kan bestemt ikke udelukke, at Farum Kommune også i 2006 vil være i en situation, hvor det vil være betimeligt, at Farum Kommune på linje med en række andre vanskeligt stillede kommuner i hovedstadsområdet – Ishøj, Albertslund, jeg kunne nævne en stribe – vil modtage tilskud fra den pulje.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Nu tog ministeren skattestoppet op igen, og så bliver jeg nødt til af hensyn til de borgerlige ordførere og ministeren at henvise til Berlingske Tidende – det er i øvrigt det samme, der står i Politiken: S opgiver kampen mod skattestoppet.

Så kunne man godt have gået ned og læst, hvad S står inde for. Der står her udtalt af fru Lotte Bundsgaard: Vi er imod skattestoppet. Vi synes ikke, at skattestoppet er en særlig intelligent måde at føre skattepolitik på, men vi har det som Dansk Folkeparti, der vil ændre på skattestoppet, men alligevel søger indflydelse. Hvis vi skal have indflydelse på finansloven, så nytter det ikke at stille ultimative krav.

Så bliver Lotte Bundsgaard spurgt: Kan det her udlægges som et første skridt på vejen til hel eller delvis accept af skattestoppet frem mod næste valg? Nej, det kan det ikke, for vi synes ikke, at skattestoppet er en intelligent måde at føre politik på, siger hun.

Kan ministeren bekræfte, at Socialdemokratiet aldrig nogen sinde har udtalt, at de går ind for skattestoppet?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu er det jo svært at bede mig om at bekræfte Socialdemokratiets linje. Det bør der være folk der er nærmere til, end jeg er. Og jeg må da indrømme, at jeg på det sidste selv kan blive i tvivl, så jeg tror, at det ville være meget uklogt at bede mig om at være overdommer i den sag.

Men jeg er da sådan set glad for, at hr. Arne Toft sætter de her ting på plads, for jeg tror bestemt, at der er en og anden avislæser, som har fået det indtryk, at Socialdemokratiet havde opgivet ideen om, at skatterne bare skulle stige igen. Det er da fint så klart at få det dementeret. Det er altså ikke situationen.

Jeg noterede mig også, at hr. Arne Toft i sit indlæg specielt drog boligejerne frem som nogle, der helt utilsigtet fik en gevinst af regeringens skattestop. Det er da fin forbrugeroplysning til danskerne nu at få sat på plads, at hvis nogle boligejere har fået det indtryk, at de kunne sove roligt om natten, selv med udsigt til at der eventuelt på et tidspunkt skulle komme en ny socialdemokratisk regering, så skal de altså ikke gøre det. Så skal de vågne op til kamp. For det kan godt være, at man på overfladen har opgivet kampen i overskriften, men der er åbenbart endnu noget undergrundshær over Socialdemokratiet. I det stille mener man, hvad man har ment hele tiden. Det synes jeg er rart at få frem.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Det er let at forvrænge det, der bliver sagt. Det, der blev sagt, var netop om de boligejere, som sparer et tocifret eller trecifret antal tusind kroner om året. Det synes jeg er urimeligt, og det synes vi i Socialdemokratiet er urimeligt. Og det er det, skattestoppet står for.

Men jeg vil gerne spørge: Synes ministeren ikke, at det er mistillid til kommunerne, at man gennemfører et skattestop uden om KL?

Så vil jeg spørge ministeren om en anden ting: Får kommunerne lov til at udskrive skat i 2007, som ministeren sagde på KL's delegeretmøde i Aalborg?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg synes jo, at det bliver bedre og bedre, hver gang hr. Arne Toft tager ordet, for nu fik vi det med boligejerne på plads. Der er øjensynlig nogle, der går og sparer noget, de ikke skulle spare. Det giver jo kun mening, hvis man synes, at folk skal betale noget mere.

KL 19.20

I min optik er der jo ikke nogen, der sparer noget. Det er der ikke. Vi har lagt et loft over, hvordan boligskatterne kan stige, og hvis man synes, at det er udtryk for at spare, og synes, at det er urimeligt, må det altså dække over, at man har andre planer. Det kan kun aflæses som én ting, nemlig at havde man magt, som man har agt, så ville boligejerne i den grad blive mødt med en skattebon.

Det er rart at få bragt på plads, og jeg er da meget, meget ked af det. Eller måske er jeg i virkeligheden ikke ked af det, jeg ved det ikke rig-

tig, men man kan i hvert fald blive lidt ærgerlig over, at de der 3 dage, hvor det ellers næsten så ud, som om Socialdemokratiet var på vej til at finde noget fornuft i skattepolitikken, ikke viste sig at være i overensstemmelse med sandheden. Jeg synes så, det er rart, at vi fik det sat på plads.

Må jeg sige om 2007, at jeg ikke på Kommunernes Landsforenings delegeretmøde har afgivet noget løfte vedrørende 2007. Jeg vil meget klart sige, at vi nu er i et vadedsted mellem to systemer. 2006 er et særligt år med en særlig problemstilling. 2007 vil være det første år, hvor de nye kommuner skal harmonisere skatten, og det ville være meget, meget uklogt af mig at stå og afgive et højtideligt løfte om, at regeringen ikke vil interessere sig for, hvordan det skal ske.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Som ministeren ved, har vi jo altid støttet, at der er rimelige midler til at give særlige muligheder for støtte til vanskeligt stillede kommuner. Jeg vil godt spørge, om ikke ministeren mener, at han er i gang med at omskrive definitionen på vanskeligt stillede kommuner. Vanskeligt stillede kommuner har i hvert fald traditionelt været kommuner, der havde lavt skattegrundlag. Der kan være særlige problemer med, at man har særlige udgifter, så vi går ind og prøver at være med til at støtte økonomien i en eller anden periode.

Det, jeg forstår, er, at der nu tages 150 mio. kr. yderligere af puljen over i puljen for vanskeligt stillede kommuner. De skal kunne gives til kommuner, der får et likviditetsproblem som følge af, at man laver en fastlåsning af skatteprocenten, altså at man kan byde borgere, der bor i høj-skattekommuner, at skulle yde særligt tilskud til borgere, der bor i lavskattekommuner. Er ministeren ikke lidt bekymret over, at man begynder at bruge den pulje til det formål, hvilket vi desværre også så nogle tendenser til i forbindelse med budgetterne for 2005?

(Kort bemærkning):

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det, der ville bekymre mig, var, hvis man valgte den laden stå til-holdning, som jeg kunne aflæse på Socialdemokratiets ordfører man ville have valgt i Socialdemokratiet, hvis man havde magt, som man havde agt. Altså at sætte sig ned og

vente på at lade eksperimentet udfolde sig: Hvad sker der, hvis 271 kommuner skal fusioneres ned til 98, harmonisere udgiftsniveauer og skatteniveauer? Vi venter og ser.

Det ville bekymre mig, og det er derfor, at vi nu tager ansvaret for at komme tørskoet i land.

Det udløser nogle knubbede ord, også her i salen, men jeg vil bare meget klart sige, at de knubbede ord i øjeblikket jo for intet er at regne mod den helt rimelige kritik, der i et historisk lys ville hagle ned over os, hvis vi ikke tog det her ansvar. Det er i det lys, vi tager ansvaret, og det er også i det lys, vi helt åbent siger: Vi puljer 150 mio. kr., som reserveres til kommuner, der med rimelighed kommer i bekneb som følge af lovforslaget her.

Jeg kan i øvrigt henvise til de bemærkninger, der fremgår af lovforslaget, hvoraf det er tydeliggjort, hvilke kriterier der vil blive vægtet ved fordelingen af de midler, og hvorfra man også vil se, at de stikord, der bliver brugt, netop er stikord, der i øvrigt matcher den udmærkede karakteristik af vanskeligt stillede kommuner, som hr. Ole Stavad netop har givet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, at ministeren gjorde sig meget umage for at snakke i alt væsentligt om alt muligt andet end det, der blev spurgt om. Konsekvensen af det her er jo, som jeg ser det, at ministeren vil forstærke den linje, som et meget, meget stort mindretal i Folketinget for et par uger siden måtte karakterisere som grænsende til magtmissbrug. Ministeren har i den sidste periode brugt midlerne for at få overholdt regeringens skattestop; har næsten været ude i at holde auktion for at få kommunerne til at unnlade at sætte skatten op, uanset om de kommuner i øvrigt generelt set har en god økonomi, og uanset, om de kommuner absolut ikke havde en specielt høj skat i forhold til andre.

Kl. 19.25

Dermed bruger ministeren midlerne til at tage pengene fra kommuner, der har en svag økonomi og en høj skatteprocent, som borgerne betaler, og give til nogle, der har en langt bedre økonomi. Det synes jeg er en devaluering af betegnelsen vanskeligt stillede kommuner. Det er i hvert fald noget, der kun må kunne eksistere i hovedet på indenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis der er noget, der er en devaluering af sproget, er det udtrykket magtmisbrug. Nu har vi jo frie rammer for debatten og også ved betækningsafgivelse i Folketinget – og stor respekt for det. Men det er bare helt, helt, helt urimeligt og helt, helt uhørt at betegne administrationen af puljen til særlig vanskeligt stillede kommuner for indeværende år som et udtryk for magtmisbrug.

Men det er klart, at når man devaluerer sproget så voldsomt, som hr. Klaus Hækkerup, der har været pennefører på det betækningsbidrag, der er støttet godt op af hr. Ole Stavad, nu gør, så kan man jo nå en hvilken som helst slutning i forhold til en hvilken som helst problemstilling.

Der er jo intet magtmisbrug eller andet over, at regeringen meget åbent lægger et lovforslag frem, som har et sigte, som vi så desværre ikke deler med Socialdemokratiet, der altså synes, at vi skulle festligholde kommunalreformen med stigende skatter og utryghed for borgerne. Vi lægger et lovforslag frem, der meget præcis har et sigte, som vi kan stå inde for, og som historien ville straffe os for, hvis ikke vi tog alvorligt, kombineret med en mekanisme, der skal sikre de kommuner, der uforvarende kommer i klemme via det skridt, vi her tager i det fuldstændig oplyste rum.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om indenrigsministerens omhu for kommunernes måde at føre udviklingen videre på fra de nu små kommuner til de 98-99 kommuner, har nogle konkrete eksempler. Er der nogen specielle begrundelser for, at Folketinget skal gribe ind; at der er kommet et forslag om, at man skal fastfryse?

Min oplevelse er, at man ude i kommunerne er meget ansvarlige for at sikre, at borgerne ikke kommer til at opleve et eller andet hoppesystem med skatten. Jeg hørte nemlig, at ministeren sagde, at man også var meget opmærksom på skattelettelser.

Som jeg oplever det de steder, hvor jeg færdes, gør man meget ud af at sikre, at overgangen bliver så lempelig som muligt. Der er jo også den kendsgerning, at en stor del af de, der i dag sidder i kommunalbestyrelserne, faktisk opstiller til de nye kommunalbestyrelser. Det vil sige,

at de også ville få et demokratisk problem, hvis ikke de havde opført sig ordentligt nu her.

Så er den her omhu i virkeligheden ikke udtryk for, som det er blevet sagt flere gange her i dag, at til trods for at det bliver pakket ind på en anden måde, så er der en mistillid? For ellers er der jo ingen begrundelse for, at man går ind og fastfryser.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Den lokalt forankrede omhu, som hr. Ole Glahn refererer til, vil jo fint kunne komme til at folde sig ud med det lovforslag her i den tilrettede form, det kommer til at fremstå i, når jeg har stillet de bebudede ændringsforslag. For det skaber jo netop mulighed for, at kommunerne omkring Holbæk eller et andet sted kan begynde en harmonisering af skatter, vel at mærke en harmonisering på et vægtet gennemsnit, for det er jo omdrejningspunktet.

Det, vi skal undgå, er, at der sker en harmonisering, for en harmonisering skal jo finde sted på et niveau, der er højere end det, som kommunerne i gennemsnit har. Den form for lokalforankret omhu kan fint finde sted inden for rammerne af det lovforslag, jeg her har fremsat.

Så hvis vi snakker om rettidig omhu, er det altså for sent at udvise den, hvis tingene er gået galt. Der er altså den særlige problemstilling her, at de kommuner, der eventuelt måtte agere uforvarsomt, vil det jo ikke være muligt at fange op efterfølgende via sanktioner, al den stund at de kommuner er på vej ind i en ny enhed med virkning pr. 1. januar 2007.

Derfor er vi næste år i en helt anderledes situation, end vi har været noget år tidligere, og kommer i noget år igen, i hvert fald ikke før vi på et tidspunkt, og det ligger nok mange år frem i tiden, på ny kommer til at stå over for en kommunalreform.

Kl. 19.30

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg har forståelse for ministerens kommentarer til, at det er en enestående situation. Men jeg har ikke nogen forståelse for, at der skulle være nogen begrundelse for, at man fastfryser. For så kan man spørge: Hvis der bliver åbnet så meget op, hvad er der så tilbage af forslaget? Nu er det jo nyt for os, at der kommer disse ændringsforslag. Det har vi først fået at vide i dag.

Hvad er der tilbage af forslaget, hvis der gives så mange dispensationer, så ideen med det faktisk er undermineret?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ideen er bestemt ikke undermineret, for hele sigtet med forslaget her er at sikre, at de nye kommuner fødes med en ansvarlig økonomi, hvor man ikke vågner op den 1. januar 2007 og ser, at en af de aktører, man nu indgår i et fællesskab med, har brugt hele kassebeholdningen og lagt den ud til borgerne, så aktøren møder mindre formuende op, eller har disponeret uhensigtsmæssigt med skatten, fordi filosofien har været, at andre borgere i den nye kommune kom til at betale den.

Det er filosofien med lovforslaget, og det er til fulde sikret med de to markante ændringer, jeg her har annonceret, nemlig at sige, at sigtet er de nye kommuner. Det betyder, at de fortsættende kommuner kan fritages. De bliver underkastet et løft. De bliver ikke låst. Det er i overensstemmelse med formålet. Hvad angår de andre kommuner, gør vi så, kan man sige, de 98 nye kommuner til genstand for loven i stedet for de 271. Det er det, vi hele tiden har villet sikre, og det lader sig gøre. Den del er i øvrigt også i en forståelse med Kommunernes Landsforening, som er uenig i, at vi lovgiver, men som mener, at de ændringer, vi her foretager, er til det bedre også set med kommunale øjne. Det er jeg sådan set enig i selv.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Første behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om ændring af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet. (Maksimalt bindingsperioder ved udbud af teleterminaludstyr, ophævelse af regler om småforbrugerabonnement og ændring af regler vedrørende frit operatørvalg).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).

(FremSAT 27/4 2005).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Torsten Schack Pedersen (V):

Regulering af telemarkedet er nok ikke det mest simple i denne verden, og derfor er det vigtigt, at den regulering, der er, ikke skaber unødvendig usikkerhed og grobund for tvivlstilfælde.

Siden Konkurrencestyrelsen og IT- og Telestyrelsen er kommet med forskellige udmeldinger om maksimale bindingsperioder for mobiltelefoner og abonnementer, har der netop været denne usikkerhed på området. Hvad havde forbrugerne og udbyderne egentlig at rette sig efter?

Dette lovforslag skaber klarhed for reglerne omkring de maksimale bindingsperioder for teleterminaludstyr. Fremover kan der ikke laves indirekte bindinger på længere tid for telefoner i forhold til for abonnementsordninger. Det var ellers konsekvensen af de udmeldinger, der var fra Konkurrencestyrelsen i forhold til IT- og Telestyrelsen.

Denne afklaring af reglerne kan Venstre støtte, for usikkerhed og uklarhed er ikke til gavn for forbrugerne eller udbyderne på markedet.

Lovforslaget sikrer endvidere alle teleforbrugere frit operatørvalg på fastnettelefoni. I dag er det muligt at afskære forbrugerne fra det frie operatørvalg, hvis man har et småforbrugerabonnement. Kommissionen har tilkendegivet, at denne afskæring fra at benytte det frie operatørvalg ikke er i overensstemmelse med EU-reglerne, og konkurrencesituationen har i øvrigt betydet, at denne særlige bestemmelse for småforbrugerabonnementer ikke længere har den samme betydning som tidligere.

Endelig sikrer lovforslaget, at det frie operatørvalg ikke kan bringes i fare ved, at der på den ene side er velfungerende konkurrence på trafikmarkedet, men at et abonnementsmarked